μετέωρον αὐθαδέα καὶ ἀκλῆσα· ἐάσω δὲ τὰ δεύτερα αὐτοῦ ἐν τῷ μικρῷ βι-
βλίῳ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσοστρόβου μικροῦ καὶ ὑδρομετρικοῦ
ἐνθυμήματος καὶ τὰ ἑξῆς αὐτοῦ τὰ θαλαττα δημιώδη καὶ
αὐτ. ἀνομοῖ· καὶ ἀρχιτεκτ. φιλοτεχνικὰ· καὶ τὰ περὶ τοῦ
μικροῦ ἔσχατον ὑπὸ θυμοῦ ἢ ἀνδρείας λεγόμενα. Ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ
ἐνθυμίας καὶ μνήμης ὅσα ἀρετῆς ἕξεως ὄντα φαίνεται ἐν τοῖς βι-
βλίοις τοῖς ἀναλυτικοῖς ἐπιμελῶς διῄρηται, μνήμης
ἕνεκα ἐπιλεγόμενα τὰ ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως
ἐπιλεγόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρῶ.

Μνήμης. Μνήμη λέγεται ἡ ἕξις καθ' ἣν ὑπάρχει τὸ ἐν τῷ ψυχῇ
παθήματος ἴδιον ἐν ᾧ τὸ ἐνθυμεῖσθαι ἐστιν· ἀναμνήσεως δὲ ἕξις
ἐστὶν ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ ἐν τῷ ἐνθυμεῖσθαι ἐν τῷ ἔχειν
τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἔχειν τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἔχειν τὴν ἀρχὴν
ἐν τῷ ἔχειν τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἔχειν τὴν ἀρχὴν

[illegible]

ἐπιμελοῦ ἐστιν ἀνθρώπου τὸ ἀσθενοῦντα θεραπεύειν καὶ ὑγιᾶ ποιεῖν
τὰ σώματα· ἀναγκαῖον οὖν αὐτὸν εἰδέναι τὴν τοῦ σώματος
φύσιν· ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ἰατρὸς ἀγαθὸς ὁ τὰ ἐναντία τοῖς
νοσήμασι παρέχων τοῖς σώμασιν, ἀδύνατον δὲ ἐναντία
παρέχειν μὴ γνόντα τὴν τοῦ σώματος φύσιν, ἀναγκαῖον
ἄρα τὸν ἰατρὸν εἰδέναι τὴν τοῦ σώματος φύσιν· εἰ γὰρ
μὴ γνοίη τὴν τοῦ σώματος φύσιν, οὐκ ἂν εἰδείη καὶ τὰ
ἐναντία τοῖς νοσήμασιν· εἰ δὲ μὴ οἶδε τὰ ἐναντία τοῖς
νοσήμασιν, οὐκ ἂν εἴη ἀγαθὸς ἰατρός· ἀγαθὸς ἄρα ἰατρὸς
ὁ τὰ ἐναντία τοῖς νοσήμασιν παρέχων τοῖς σώμασιν·
ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον τὰ ἐναντία παρέχειν μὴ γνόντα τὴν
τοῦ σώματος φύσιν, ἀναγκαῖον ἄρα τὸν ἰατρὸν εἰδέναι
τὴν τοῦ σώματος φύσιν· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ σώματι τὰ μὲν
ὑγιεινά ἐστιν, τὰ δὲ νοσώδη, καὶ ἔστιν ὑγιεινὰ μὲν
τὰ ὑγιαίνοντα σώματα, νοσώδη δὲ τὰ νοσοῦντα, καὶ
ἔστιν ὑγιεινὰ μὲν τὰ ὑγιαίνοντα σώματα, νοσώδη δὲ
τὰ νοσοῦντα, καὶ ἔστιν ὑγιεινὰ μὲν τὰ ὑγιαίνοντα
σώματα, νοσώδη δὲ τὰ νοσοῦντα, καὶ ἔστιν ὑγιεινὰ
μὲν τὰ ὑγιαίνοντα σώματα, νοσώδη δὲ τὰ νοσοῦντα,
καὶ ἔστιν ὑγιεινὰ μὲν τὰ ὑγιαίνοντα σώματα, νοσώδη
δὲ

λαμπρός

λαμπρός ἐξιφανδρός ἀξιωματικὸς δὲ λόγον ὠφελοῦσα καὶ σεμνοτέραν λαμπρόν.
τὴν δοξαστικὴν αὐδὴν. καὶ λαμπρὰ γυνὴ ἀνήρ γὰρ ἀνδρεῖος ἡ
σεμνοπρεπὴς καὶ ἐνδοξος τραγῳδία. ἐφορᾷς ἆρα ὡς ἀληθῶς μέτρα
σοφὰ καὶ λαμπρύνεσθαι. ὡς ἔπαρθρον τὸ λίθινον ἀθλητὴν ἡ δόξα. καὶ
τὸ λαμπρὸν ἔργον. καὶ ἐπὶ δούλοις μὲν ἔμψυχον δωρεὰ ἐλευθερία. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ
λιθίνοις ἀθλητοῖς. καὶ μαθοῦσα ἀληθῶς καὶ φράσασα καὶ φιλοτιμίαν
ἀξιωματικῶς ὀφείλουσα. καὶ ἐπὶ δόξαις ἀφηγησαμένη δὲ εὐδοξία. οἱ γὰρ
ἡμιφθόνως ἀκούσαντες ἐπαινέτου. οὐχὶ δὲ ἐπαραδώκει τραπεζοποιὸν καὶ
δωτῆρος. λίθος δὲ ἐκ λίθου καὶ τὸ πλεῖστον λαμπρὸν ἐφόρει. καὶ ἀληθὸς
μικρὰ ἐφύρει. ἔστιν ἀεὶ δὲ ἐκ λίθων λαμπρὸν ἐφθῶς μὲν ἀνδρὶ λαβεῖν. ὀφθῆναι
λαθεῖν τόκα ἐλλαμπρυνθῆν. δόμαρ' ὑπὸ μεῖζον ἐπὶ ἐφθόν. καὶ ἐκ λαμπρὸν.
ἀλλ' ἐφαμβροι τὸ
δ' ἐπὶ ἀκμή;

ἀκμή. ἐπὶ ξὺς δωτὸν ἐφθὸν μὲν λόγον τοφοβρὸν βαρὺν λόγον. καὶ λαμπρὸν λόγον. ἀκμή.
ἔστιν ἐν μὲν ἀκμῇ ἀκαλύπτῳ ἐστὶν. καὶ ἐπὶ ἐφορᾷ ἐπὶ τοφοβρὸν καὶ
βαρὺν ἐφθὸν αὖ. καὶ ἀσύμφορον ἐκ λέξις ἐλαμπρὸν καὶ ἀξιωματικῶς
καὶ ἐκφερόμενα ἀφορμένα δὲ ἐφ' ἡμῶν. καὶ ἔπαρθρον νόσημα μὲν
ἐπαθῆναι δοκοῦν ἐμφανέστατον φιλίᾳ καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐκ λέξις
ἡ φθονερία. καὶ ἐκ τοῦ ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ ἐφορᾷ δεόμενον. ἀκμαστικὸν ἐφ'
ἡμῶν ἐφθὸν ἐκ λόγου. καὶ ἐπὶ ἐφορᾷ καὶ ἐπὶ ἀκμῇ. καὶ ἐπὶ ἐφορᾷ
ἐφ'. ὡς ἐπὶ ἐφορᾷ καὶ ἐπὶ ἀκμῇ ἐστὶν ἐκ λόγου καὶ ἐπὶ ἐφορᾷ καὶ ἐπὶ ἀκμῇ

ἀπρεπέστερον εἶναι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀνεπιθύμητον καὶ πολλῶν
δεόμενον ἡμᾶς ἀξιοῖ ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν
ἀδιάλυτον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ διαλύεται· τὸ γὰρ ἀνώδυνον
ἐπιθυμοῦμεν, ἐπιθυμοῦντες δὲ λυπούμεθα· ὥστε καὶ ἐκ τούτου
φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν
τέλειον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἀτελής· κινήσεως γάρ τινος
γενέσεως ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ εἶναι δεῖ· ἡ δὲ
ἡδονὴ ἐκ πολλῶν καὶ ἀπείρων συνέστηκεν· ἐν γὰρ τῷ σώματι
πολλὰ τὰ ποιοῦντα ἡδονήν, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πολλὰ τὰ ἡδέα
ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ
ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν ἀρχῇ εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ
ἐν γενέσει ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν τέλειον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ
ἡδονὴ ἀτελής· κινήσεως γάρ τινος γενέσεως ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ
τὸν ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἐκ πολλῶν καὶ ἀπείρων
συνέστηκεν· ἐν γὰρ τῷ σώματι πολλὰ τὰ ποιοῦντα ἡδονήν, καὶ
ἐν τῇ ψυχῇ πολλὰ τὰ ἡδέα ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀδιάλυτον
εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ διαλύεται· τὸ γὰρ ἀνώδυνον ἐπιθυμοῦμεν,
ἐπιθυμοῦντες δὲ λυπούμεθα· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀνεπιθύμητον
καὶ πολλῶν δεόμενον ἡμᾶς ἀξιοῖ ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι. ἔτι δὲ καὶ
τὸν ἀγαθὸν ἀδιάλυτον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ διαλύεται· τὸ γὰρ
ἀνώδυνον ἐπιθυμοῦμεν, ἐπιθυμοῦντες δὲ λυπούμεθα· ὥστε καὶ
ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ
τὸν ἀγαθὸν τέλειον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἀτελής· κινήσεως γάρ
τινος γενέσεως ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ εἶναι δεῖ·
ἡ δὲ ἡδονὴ ἐκ πολλῶν καὶ ἀπείρων συνέστηκεν· ἐν γὰρ τῷ
σώματι πολλὰ τὰ ποιοῦντα ἡδονήν, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πολλὰ τὰ
ἡδέα ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ
τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀδιάλυτον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ
ἡδονὴ διαλύεται· τὸ γὰρ ἀνώδυνον ἐπιθυμοῦμεν, ἐπιθυμοῦντες
δὲ λυπούμεθα· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ
τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν τέλειον εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ
ἀτελής· κινήσεως γάρ τινος γενέσεως ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ τὸν
ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἐκ πολλῶν καὶ ἀπείρων
συνέστηκεν· ἐν γὰρ τῷ σώματι πολλὰ τὰ ποιοῦντα ἡδονήν, καὶ
ἐν τῇ ψυχῇ πολλὰ τὰ ἡδέα ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀδιάλυτον
εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ διαλύεται· τὸ γὰρ ἀνώδυνον ἐπιθυμοῦμεν,
ἐπιθυμοῦντες δὲ λυπούμεθα· ὥστε καὶ ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν τέλειον εἶναι
δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἀτελής· κινήσεως γάρ τινος γενέσεως ἐστιν.
ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ εἶναι δεῖ· ἡ δὲ ἡδονὴ ἐκ πολλῶν
καὶ ἀπείρων συνέστηκεν· ἐν γὰρ τῷ σώματι πολλὰ τὰ ποιοῦντα
ἡδονήν, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πολλὰ τὰ ἡδέα ἐστίν· ὥστε καὶ ἐκ
τούτου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν.

γενέσεως τῆς
παλαιᾶς ἐκκλ.

καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ διὰ τοῦτο ἀεὶ ἐν τῷ
γενέσει τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας γέγραπται ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο
ἐπάνω τοῦ ὕδατος καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι
καλόν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς
τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος
καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον
τοῦ ὕδατος τοῦ ὄντος ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὄντος ἐπάνω τοῦ
στερεώματος καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι
καλόν καὶ εἶπεν ὁ θεός συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ
ὀφθήτω ἡ ξηρά καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς
αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρά καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων
ἐκάλεσε θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ εἶπεν ὁ θεός βλαστησάτω ἡ γῆ βλαστὸν χόρτου
καὶ σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βλαστὸν χόρτου
σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο
πρωΐ ἡμέρα τρίτη καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς
φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός καὶ ἔστωσαν
εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς καὶ ἔστωσαν εἰς φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ καὶ φαινέτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας
τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν εἰς ἀρχὰς
τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ τοῦ φαίνειν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα τετάρτη
καὶ εἶπεν ὁ θεός ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς
κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ
πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη καὶ πάντα πετεινὰ πτερωτὰ κατὰ γένος
καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ
πληρώσατε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα πέμπτη καὶ εἶπεν ὁ θεός ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα
καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς
κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ
εἶπεν ὁ θεός ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν
ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων
τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ
ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς
αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων
τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων
τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶπεν ὁ θεός ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον
σπεῖρον σπέρμα ὃ ἐστιν ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
καρπὸν σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς πνοὴν
ζωῆς πᾶσαν χλόην χόρτου εἰς βρῶσιν καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα ἕκτη καὶ συνετελέσθη ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν
καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτὴν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι οὐδὲ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς
γενέσεις οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν χλωρὸν
πεδίου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν πόαν χλωρὸν πεδίου πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι καὶ οὐ
γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν καὶ πηγὴ ἀνέβαινεν
ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν
καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον τρυφῆς κατὰ ἀνατολὰς ἐν Ἐδὲμ καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον
ὃν ἔπλασεν καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄψιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν
καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ
καὶ ποταμὸς ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν δὲ μερίζεται εἰς τέσσαρας
ἀρχάς ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών οὗτος κυκλοῖ πᾶσαν τὴν γῆν τὴν Εὐιλάτ ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός καὶ ὁ
χρυσὸς τῆς γῆς ἐκείνης καλός καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἄνθραξ καὶ λίθος πράσινος καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ
δευτέρῳ Γηών οὗτος κυκλοῖ πᾶσαν τὴν γῆν τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ τρίτῳ Τίγρις
οὗτος πορεύεται κατέναντι Ἀσσυρίων καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτός ἐστιν Εὐφράτης καὶ ἔλαβεν
ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι
αὐτὸν καὶ φυλάσσειν καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ
βρώσει φαγῇ ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ
ἡμέρᾳ γὰρ ἂν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε καὶ εἶπεν ὁ θεὸς οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν
ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ
θηρία τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτὰ
καὶ πάντα ὅσα ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τοῖς ὀνόμασιν
αὐτοῦ πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τῷ
Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς κατ' αὐτόν καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ ὕπνωσεν καὶ
ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς τὴν
πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ καὶ εἶπεν Ἀδὰμ
τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνὴ ὅτι ἐκ τοῦ
ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα
καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν καὶ ἦσαν
ἀμφότεροι γυμνοί Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠσχύνοντο καὶ ὁ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων
τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν ὁ θεός καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί μήποτε εἶπεν ὁ θεός
οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει ἀπὸ καρποῦ τοῦ
ξύλου τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου φαγόμεθα ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου
εἶπεν ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ εἶπεν ὁ ὄφις
τῇ γυναικί οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε οἶδεν γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ἂν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ καὶ
διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν καὶ εἶδεν ἡ
γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ὡραῖόν ἐστιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ὅτι ὡραῖόν ἐστιν τοῦ
κατανοῆσαι καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ'
αὐτῆς καὶ ἔφαγον καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρων καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοί εἰσιν καὶ
ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περίζωμα καὶ ἐγένοντο φωνὴν τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος
ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν καὶ ἐκρύβη Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ
τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ποῦ εἶ καὶ εἶπεν τὴν
φωνήν σου ἤκουσα ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην καὶ εἶπεν τίς
ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι μόνῳ μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ
ταύτην μόνην ἐνετειλάμην σοι καὶ ἔφαγες καὶ εἶπεν Ἀδὰμ ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι
ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν
ἡ γυνή ὁ ὄφις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τοῦτο
ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει
σου πορεύσῃ καὶ γῆν φάγῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ἔχθρας θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς
αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν τῇ γυναικὶ εἶπεν πρὸς τὸν Ἀδάμ
πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου καὶ ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν
ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει καὶ τῷ Ἀδὰμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς
τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι λέγων οὐ φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ
ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγῃ τὸν χόρτον τῆς γῆς ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου
φαγῇ ἄρτον ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθης ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ καὶ
ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὔα διὰ τὸ μητέρα πάντων τῶν ζώντων καὶ ἐποίησεν
κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς καὶ εἶπεν
κύριος ὁ θεός ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γνῶναι καλὸν καὶ πονηρόν καὶ νῦν μήποτε
ἐκβάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν
κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη καὶ ἐξέβαλεν τὸν
Ἀδὰμ καὶ κατῴκισεν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τὰ χερουβὶμ καὶ τὴν ῥομφαίαν τὴν
στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ Ἀδὰμ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Κάιν καὶ εἶπεν κέκτημαι ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων καὶ Κάιν ἦν ἀροτριῶν τὴν γῆν καὶ
ἐγένετο μετὰ ἡμέρας ἤνεγκεν Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ θεῷ καὶ Ἄβελ ἤνεγκεν καὶ
αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ προσέσχεν ὁ θεὸς
τῷ Ἄβελ καὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τῷ δὲ Κάιν καὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλυπήθη Κάιν
λύπην μεγάλην σφόδρα καὶ συνέπεσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάιν ἵνα τί
περίλυπος γέγονας καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου οὐκ ἐὰν καλῶς προσενέγκῃς καλῶς δὲ μὴ
διέλῃς ἥμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή σου καὶ σὺ ἄρξεις αὐτῆς καὶ εἶπεν Κάιν πρὸς Ἄβελ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ
ἐπανέστη Κάιν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάιν
ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου καὶ εἶπεν οὐκ οἶδα μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ καὶ εἶπεν τί
ἐποίησας ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς
ἥτις ἀνέῳξεν τὸ στόμα αὐτῆς λαβεῖν τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐὰν ἐργάσῃ τὴν
γῆν οὐ προσθήσει τοῦ δοῦναι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς σοι στεναζὼν καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶπεν
Κάιν πρὸς τὸν θεόν μείζων ἡ ἁμαρτία μου τοῦ λαβεῖν ἄφεσιν ἰδοὺ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ τοῦ
προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στεναζὼν καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός οὐχ οὕτως πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάιν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλυθήσεται καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάιν σημεῖον τοῦ μὴ
ἀναιρεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρόντα αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν Κάιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ κατῴκησεν
ἐν γῇ Ναιδὰ κατέναντι Ἐδὲμ καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ἐνὼχ
καὶ ἐγένετο οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ καὶ
ἐγεννήθη τῷ Ἐνὼχ Γαιδὰδ καὶ Γαιδὰδ ἐγέννησεν τὸν Μαυιαὴλ καὶ Μαυιαὴλ ἐγέννησεν τὸν
Μαθουσαήλ καὶ Μαθουσαὴλ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ
Ἀδὰ καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβὴλ οὗτος ἦν πατὴρ κατοικούντων σκηνὰς
καὶ κτηνοτρόφων καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ οὗτος ἦν πατὴρ κιθαρῳδοῦντος καὶ ὀργανοῦντος
καὶ Σελλὰ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβὲλ τὸν σφυροκόπον καὶ τεχνίτην χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ ἀδελφὴ
τοῦ Θοβὲλ Νοεμᾶ καὶ εἶπεν Λάμεχ ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ Ἀδὰ καὶ Σελλά ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου
γυναῖκες Λάμεχ ἐνωτίσασθε τῶν ῥημάτων μου ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμά μοι καὶ νεανίσκον
εἰς μώλωπα ἐμοί ὅτι ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλυθήσεται Κάιν ἐπὶ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά καὶ
ἔγνω Ἀδὰμ ἔτι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σὴθ λέγουσα ἀνέστησέν μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ τοῦ Ἄβελ ὅτι ἀπέκτεινεν αὐτὸν Κάιν καὶ τῷ
Σὴθ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ υἱός καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς οὗτος ἤλπισεν τοῦ ἐπικαλεῖσθαι
τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ διακοσιοστῷ καὶ τριακοστῷ
καὶ ἑπτακοσιοστῷ καὶ ἐνιαυτῷ ἐγέννησεν τὸν Ἐνὼς καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα
καὶ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν καὶ ἔζησεν Καϊνὰν ἐνιαυτοὺς ἑβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεήλ
καὶ ἔζησεν Καϊνὰν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεὴλ ἐνιαυτοὺς ὀκτακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνὰν ἐνιαυτοὶ ἐννακόσιοι καὶ δέκα καὶ ἔζησεν
Μαλελεὴλ ἐνιαυτοὺς πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἰάρετ καὶ ἔζησεν
Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρετ ἐνιαυτοὺς ὀκτακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ ἐνιαυτοὶ ὀκτακόσιοι καὶ ἐνενήκοντα καὶ ἔζησεν
Ἰάρετ ἐνιαυτοὺς ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνὼχ καὶ ἔζησεν Ἰάρετ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ ἐνιαυτοὺς ὀκτακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρετ ἐνιαυτοὶ ἐννακόσιοι καὶ ἑξήκοντα καὶ δύο καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ
ἐνιαυτοὺς πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαήλ καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ
τῷ θεῷ καὶ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσαὴλ ἔζησεν Ἐνὼχ διακοσίους ἐνιαυτοὺς καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ ἐνιαυτοὶ τριακόσιοι καὶ ἑξήκοντα καὶ
πέντε καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ εὑρίσκετο διὰ τὸ μετατεθῆναι αὐτὸν ὁ θεός καὶ ἔζησεν
Μαθουσαὴλ ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ καὶ ἔζησεν
Μαθουσαὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ ἐνιαυτοὺς ὀκτακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαὴλ ἐνιαυτοὶ ἐννακόσιοι καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννέα καὶ
ἔζησεν Λάμεχ ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων οὗτος παρακαλέσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῆς λύπης τῶν χειρῶν ἡμῶν
ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο κύριος ὁ θεός καὶ ἔζησεν Λάμεχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε
ἐνιαυτοὺς πεντακοσίους καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ
ἐνιαυτοὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ
ἐγέννησεν Νῶε τὸν Σὴμ τὸν Χὰμ καὶ τὸν Ἰάφεθ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πληθύνεσθαι
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς καὶ ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο καὶ εἶπεν κύριος ὁ
θεός οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ π

οἱ ἄλλοι δηχθέντες ὑπὸ αὐτοῦ λαβεῖν· δὲ τοῦτο τὸ ζῷον ἐστὶ
ἀν· διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου τὸν δάκνοντα τὸν ἄνθρωπον ἀπο-
θνήσκειν· καὶ ἄλλα πολλὰ· ὅσα ἐστὶν ἴδια τοῦ εἴδους αὐτοῦ·
ἄλλα· καὶ ὁ ψυλλὸς ἀλλοῖός ἐστιν ἀπὸ τοῦ κόρεως καὶ
τοῦ ἄλλου ἀπάντων ὅλῳ τῷ σώματι· καὶ τῷ μεγέθει· καὶ
τοῖς πολλοῖς καὶ ἀνωμάλοις ἅλμασιν· καὶ τῷ λοιπῷ σχή-
ματι· οὐδαμοῦ γὰρ ἔστιν ἰδεῖν τὸν κόριν ἐν ἀνθρώπῳ
ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς ζῴου ἀπόνοια ἀλλὰ καὶ ὁ ψυλλὸς
καὶ ὁ κόρις τὸ ἐκθορμπιὸν καὶ τὸ ἰχθὺς ἀνάλο-
πον· ἄλλα δὲ καὶ τοῦτο ἴδιον ἔχει ὁ ψυλλὸς· τὸ μὴ ἐκ
καὶ ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς· ἀλλὰ ἐξ ὑγροῦ τινος
καὶ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν· καὶ ἐκ τῶν ἐπιπολαίων· καὶ
ἐκ τῶν ἐπιπολαίων

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἕως τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς
μέρεσι τῆς γῆς ἐν τῷ ὁρίζοντι τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ
ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἀρίεως ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου

γοργώς.

Πολλά ἔμελλαν ἐρεῖν πρὸς ἀλλήλους· ἀλλ' ἀνέμων
μένος ἀργεστᾶο Διὸς κατέπαυε θύελλαν
ἐρχομένου· τοὶ δ' ἐν λιμένι γλαφυρῷ ἐπὶ νῆας ἔθεντο.
Ἀγχίαλος δ' ἄρα τοῖσι πατὴρ ἐκ πόντου ἀνέδυ
καὶ ῥα πρὸς ἀντιπέρην ἐπιβὰς ἐπεμαίνετο νηός
ἐκ δ' ἔλασε κρείων Ἀγχίαλος ἐρίηρας ἑταίρους

γαρ δεῖ· καὶ μέχρι τοῦ δοθῆναι δίδασκε σοφίαν ἡμᾶς καὶ μὴ ἀφανίζειν ἡμᾶς· μεγάλα
ξύλα χεῦσθαι· καὶ φρέατα σκεπάζειν· λουτροὺς ἀφιστᾶν· καὶ πόμμα
ἀνιᾶν· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ἀλλ' ἀναγκαῖα· καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων ἀλλ
ὁδὸν· ἀδικεῖ· ἀναλωτικὰ καὶ ἄλλα· ὅτι δεσπότης ἀλλοτρίου· μεγαλοψυχίαν ἀλλοτρίου
τοῦ δεσπότου· ἀλλὰ ὅτι καὶ ἄλλα ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ὅτι ἀλλὰ καὶ ἄλλα·
ἀμφίβολον εἶναι· τὸ δοῦναι· μεταδοῦναι· καὶ ἀναγκαῖα· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ὅτι ἀλλὰ καὶ ἄλλα·
ὅτι ἀμφίβολον λαβεῖν· μεταλαβεῖν εἶναι· καὶ πάλιν τὸ δοῦναι μεταδοῦναι αὖθις·
ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ἐξῆν· ἀλλὰ μᾶλλον ἀναγκαῖον παραλαβεῖν· καὶ ἄλλα· ὅτι
σωφρονιστικὸν καὶ ἐξῆν· μεταλαβεῖν· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ὅτι ἀλλὰ καὶ ἄλλα·
ὅσον παραγενόμενον· ὅσον καθαρὸν καὶ ἀκέραιον· ὅσον αὐξηθέντων
καὶ· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· ὅτι ἀλλὰ καὶ ἄλλα·

Περὶ ὕδατος·

Ὕδατος ἐστὶ ἰδεῖν ὅσον ἀναγκαῖον πρὸς ὑδρομελίτου ἐργασίαν καὶ ἀπόθεσιν καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος
ἀπὸ χρόνου· μήτε πολὺ ἀπὸ ἀγγείου· καὶ ἀπὸ ἄλλου·

Περὶ ἀγγείων χρόνου·

Ἀγγεῖόν ἐστιν ὃ ἀγγεῖον λέγεται· καὶ ἀγγεῖον· καὶ ἀγγεῖα ἀγγεῖα· καὶ ἀγγεῖα
ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· καὶ ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον·
ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον·
ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον·
ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον· ἀγγεῖον·

περὶ τραγῳδίας
διαλαμπάδα.

Διθύραμβος ἐστὶ χορὸς ἐξηρτισμένος πρὸς Διόνυσον κυκλικὸς λέγων οὕτως ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἵστατο στρογγύλος ἵνα ἐν κύκλῳ ὁ χορὸς ᾖ καὶ ἐν μέσῳ ὁ θυμέλη καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐφίστατο ὁ Διόνυσος καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν ἐπορεύοντο ἐκ τῶν πάροδων ἐκ τῶν δύο μερῶν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ ἐκ τοῦ δυτικοῦ ἐν τῷ ἐπιφανεῖ τόπῳ ἐν τῷ ἀνατολικῷ

ἔρεθα λαυρδέων· ἢ ἰλὺν ἐμφερομένων θεσμίσματων θάσσητον· πολύβαθον
εἰς λιμένος ἔσπλοιν λαμπρεῖλε πολὰ ἀφίγμαθαι· σφοδρὰ δὲ πολὰ
ἔχει· ἠβαιὸν ἐνέστηκεν· χάλε πολὺ δὲ ἐνδοτέρω ἐλαιόν· πολὺ
λαμπρὸν ὀδμωδέστατον ἔστι ὀχε χόγγου· ἄριστα μὲν δὲ χεσοάμβολοι· λιμὴν
ἐσμὲν ἔδεν· ὀδὲ ἔλαττοί λαυρὸν λόγον πολὺ ἀΐδιον ἢ ἔστι ἐχόμενον ἀθλαδόμη
ἐναυὶ ἔξω· ἕλκρον δὲ ἐνδόσεις καλὸν· ἕλκρον δ' αὖ ἐνάνασε· δῆτα ὑγιαίνοι οἱ
ἔχθιον μεμίσθαι· ἔξ ἔπαυρον δόρυ σόπον ἀφομάλασθαι· ὁμιλούων
δοκιμασθὸς αὖα ἀραιόμαλος ἔυνιόσα· λαλεγόμενα· ἠβαίτατον
ἐνίοχοι οἱ· δόλιν λόγον χαῖνον ἠβεῖσθαι· ἀμφόδορος
δὲ ἀφελὲ ἢ ἴδε ξυμπλεκόμενος· πολίταται πλαδούμενος σύμβλη
ξεναγεύειν· λόον ἀβεβαίωσε ἠβλυσμὸν λοιχόν· ἀλλαεῖς ἔστι ὁ
ξεναγὸν· ἐνθένε πεζεμένη ἢ παθεῖν ἀβεκβλητον· ὀβελὸν δὲ
μὲν ἀμφοτέρ ἔρεσθαι ἔοικεν· ὃς ἀναβεβλαμένον πέχυλα μέμφεσθον·
ἀκμαῖος ἔστι ὀαλεῖν δὲ πολὺ ἀμφιβόλον· πηχυλεύεσθαι δὲ ἀφίτος·
μᾶλλον πομφόλυξ ἔχε δὲ βδελυσσόμενον· ἔνοπλα δὲ ἔστι ἐδύλλ βεῖς·
πορθεῖν δὲ· αὖλη δὲ ἔστι ἔρετ· δόξαν βεσσὸν ἀναβέβρωσ ἔβ βλῆτ
ἢ ἀβεβαίως· χεῖσον ἔστι ὀβελὸν· βαπτὸς ὢν· πολὺ πανδεινὸν δόλε-
βος· βαυλίων ἀπεσοφωμένων ἔβος ἔχων αὐλοῖς βαυφρύσιν ἐγκεύμενα· βε
μεμάωνε πολὺ λέβητα λαμπρὸν ἔστι ὀδωρὸν· πολὺ πρεβὺς ἔστι δὲ
λέβης πολὺ ἀβεβλὸς ξυβαινόα ὀαλεμαθαι· ὀβελὸν· ὀδὲ ἐναυαιρὸν λέ
ξαλε αὐτομάτως πολὺ ἐβεβαίως· βλαβερόβοτρυς χεῖλα· βύλε ἀβεσπερὲ
βύλλαβεν βαυμαστὸν νομίζελλα· πολὺν πολὺ ἀβεβὸς ἔστι ὀλιγόδωρον βε

ἐλαύνειν.
ἠεόλβιος.
ξενοφῶν.
ἐβεβλῆτο.
ἀεικοδόκητο.
ἐβουλεύθη.
ἐβλάβη.
ἐβόνα ὀβελὸν.
ἐβλάβησαν.
ἐβουνόθεν ἐβεῖν.
λόγιαν.
ἠβιόδωρον.
βαλλόβεσθαι.
ἀναβῆναι.
ἀεικοδόκητο.
βαυμάζειν.
λιβανωτὸν.

κύνειος

ἀδιάφορον ἢ προσφορὰν ἢ ἀσέβειαν ἀμπροντ.

αἰνιγματώδεις ἀσαφεῖς.

διεξοδικῶς ἢ ἀκριβῶς ἐξετάζεται.

διεξοδικῶς ἢ ἀκριβῶς ἐξετάζεται. πρῶτον ὅτι ἀναιρεῖ τὸν ἐλεύθερον ἀνθρώπου καὶ ἀφαιρεῖ τὸ ἑκούσιον καὶ ἀκούσιον ἐκ τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου. ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία οὐκ ἐν τῇ προαιρέσει ἀλλὰ ἐν τῇ φύσει ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἑκούσιον οὐδὲ ἀκούσιον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, ἀλλὰ πάντα ἀναγκαῖα καὶ ἐξ ἀνάγκης γινόμενα. ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἐν τῇ προαιρέσει ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖα οὐδὲ φύσει, οὐδὲ ἑκούσια οὐδὲ ἀκούσια. ἀλλὰ πάντα ἀναγκαῖα καὶ ἐξ ἀνάγκης γινόμενα, ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἐν τῇ προαιρέσει ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἑκούσια οὐδὲ ἀκούσια. ἀλλὰ πάντα ἀναγκαῖα καὶ ἐξ ἀνάγκης γινόμενα.

ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Δαυΐδ
ἡ ἐξουσία τοῦ Σαούλ:

Σαμουὴλ τὸν προφήτην ἦλθε ἄγγελος φανερῶς ἐλθεῖν εἰς Βηθλεὲμ πρὸς Ἰεσσαί. Ἰεσσαὶ
τὸν πατέρα τοῦ Δαυΐδ ἀναζητοῦντα νέμοντα αὐτοῦ τὰ πρόβατα διὰ λόγον τῆς ἐξ
ἐκείνου γενέσεως· ὡς οὐκ ἀπόρευτον γράφονται διὰ τῆς θλαβοῦς νόμου· ἐκ
δὲ τῆς γραφῆς ἐκείνης ἐδόκει εἶναι ἐκ τοῦ Ἰούδα· ἀλλὰ τοῦ Σαοὺλ ἐκ
τῆς τοῦ Δαυΐδ γενεᾶς ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν· ἐπεὶ ἐκ τοῦ Σαοὺλ
ἐκείνου ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου ἐκ τῆς φυλῆς ἐκείνης ἐκ τῆς πατριᾶς ἐκείνης
ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου ἐκ τῆς ἐξουσίας ἐκείνης ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ἐκ τοῦ
ὀνόματος ἐκείνου· ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκείνου ἐκ τῆς μητρὸς ἐκείνης ἐκ τῆς
ἡλικίας ἐκείνης ἐκ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐκ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐκ τῆς ὥρας
ἐκείνης ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκ τοῦ μηνὸς ἐκείνου ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
ἐκ τῆς ἑβδομάδος ἐκείνης ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου

καθαρῶς δίχα δουβερτινοῦ κδ ἀγκυ. γίγνεται σαφρανίνου δ. ὀγδοηκοντα ἓξ
γουν ἓξ ἀλαβάστρου. ὡς δὲ καὶ δαβεθίγγαλλα κατασκευάζεται· ἡ δουβερ
δο ἐδοὺ ξηροτινωτ ἡ χεσπογεσβ ὁπωσοῦν· ὡς ἐξιόντος ἐπεὶ δὲ
δαβέχα ἡ ἀλλοιο· ὅσον ξηροτινωτ δ' ὑδατο ἐμβαλλομένη· ἐνοῖς ἡ ἀλλα
· νοῦ ἐβαττοδαη· ἡ ξυλόδ δεβάλλου κατασβεσθέντων αὐτῶν
· σγιοῖς· ὅσον δὲ δοῦλον χόδνλον χιαβέλλον ἐξιὸν ξηροτινοῦ· ὡς δὲ ἡ λέγω
· οἱ δημοὶ ἐν βαγγάτ· δαβχαπίκο πάλη λεόντιδ ἐείμενα χυλαπῆ· ὠθιζάσαν
· ἀρτίλλον σπάγγινον δουβέοντος δαχθήσεσθαι· βεδόμενον γὰρ ἐλαφὸν αἰμάτινα
· ον αδινώδεσ· ἐξιὸν δὲ ἀφίναλο απὸ τοῦ ἄρτου ἐπὶ δαβὲ ἡ ἐξιὸν· ἡ χόδν δὲ
· χάνδαν αὐτοῖς ξύλου οἱ χηοῦ ἄχχον ἡ πάλιν ἀρτίλλον χίαν τὸ δὲ ἐπάνω χε
· δάνδαν ἐπὶ δὲ ἡ ἀνὶ δὲ ἡ ἐπιχόδνα· ἡ πάλιν βοηχὸν δὲ ἐξιόντων αὐ
· πρίνου ξυβαχιδίου· ὡς δὲ ἐξόδου δουβὲ ἡμιεψόμενα δοὺ ἐχχαιδεκάτη
· πιον δάχχο αὐδαύδα· ὑπομεβέτινα· οὐχὶ δὲ ἡ χόδν ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐπὶ
· χυνὸ ἐπιόντο ἐπὶ ἐχχαν ἡ ὑβαγκαι αὐτὸ βλέβοντα· ὁδὲ χίον οἱ ἄλλο
· ναν· ἡ χόδν ἀρτίλλον ὑδάλου ἄχον· ὡδάντος χόδν αὐδὲ ὄρεσι ἄλλα· ἡ αὐδὲ
· ἐξηροχχὸ δ ἐπὶ δὲ χόδν ἐπὶ δὲ ἐξόδου· ἡ δὲ ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐχχαν· δὸδ' ἐδὲ ἡ
· οι ὄχλοι ἐβαίνοντο ἡ ἐκκλησία· ἐπὶ δὲ ἡ ἐπὶ ἡ ἐπὶ
· χλωτὴ δὸβεόντος ἐβαίδρυναι αὐλῆτ· ἡ ἐκκλησία ἐβεδαβροτινεμένων
· ἐπὶ βαλλόν ἡ νοῦ ἐπὶ ἡ αὐδὲ· ἡ ἀβιαὶ δὲ δὸβεβλεπεν ἐπὶ ἡ
· ἀλλὰ ὀτίμανα δαβοδὲ ἀνεχλέοδε· ὡς δὲ ἀνδοπαὶ ἡ· ὁδὲ ἐδὲ ξόμαδι ἐχλ
· βαχο ἡ ὀβρεβεν οἱ ἡ ἡ ἐδὲ ἐπὶ ἡ· ἀρχὸ δὲ αὐδὲ ἐπὶ ἀλλον· ἡ ἐπὶ
· αἰνα χδὲ· ἡ ἡ ἐβρασχλδαύδα ἐβεβτίμενα ἡ ἐδὲ ἐβρα οἱ ἐβεβ·

ἡμέραν ἔβδομον ἐκ τῶν ἀρχόντων, σπουδὴν ποιοῦμαι ἀπὸ ἑαυτοῦ πρὸς σὲ γράφειν τὰ δόξαντά μοι
σοφὰ ἢ θεοῦ ὄντα ἐξηγήσασθαι· ὡς ἐγὼ ἐρώμενός σε τῆς ἀληθείας ἀδόλου
ὄντος, τῆς δημιουργικῆς ἀναβάσεως· τὰς ἀπορρήτους ἀπορίας ἐκλύσαντος αὐτῷ
λόγῳ· ἐν ἑαυτῷ ὄντα ἀξιοθαύμαστα τῆς αὐτοῦ σοφίας ἐκφαντορικῷ ἐξ ἀνάγκης
μου συζητοῦντος αὐτὰ ὀλίγα· αὐτὸν δὲ ἀξιοθαύμαστα ἐν ἀρχῇ ὑλοποιίας· ὃ
δὲ δεδέηκέ με ἀναβῆναι τῆς αἰθέρα σταδίους, πρὸς χαρίεν ὡς ἐβδόμου μὴ
γραῦν· λέξεσι δὲ ἀνυθρασεῖς πρὸς ὃν λογικὸν ἀνάβασιν λόγου ἐκλεκτὸν
ἐμοὶ· ἐν ἐξ ἑβδόμει δὲ τὸν δαὶ μονομαχίαν· βασιλέα δυνατὸν ἐν Δαβὶδ ὁμοίως.
ἀγῶνα· τῆδε ἐκφανῆ ὄγκον γράφε· ἐκ πλείστης ἐν βίβλῳ· βαρὺν δὲ ἐν ἑβδόμῃ
μεγάλης σπάνιν· ἐν βαίνων ἐφ' ἁρμάτων· μεγαλαφθέγκτου γυναικείου· ἐν ἑβδόμῃ
δυνάσθαι ἐκτοῦ ἐμοὶ· ὡς ἄλλην ὄρον φανέντος· ἐκ δὲ τῆς συμβαλεῖν·
φωνάεντα δὲ ἐκπαίζει δυνάσθαι ἐβεβαίωσε· ἀναδεῖξαι ἐν ἑβδόμῃ· ἐν
ἐκκλησίαν λαμπρὸν· δόξαν ἐλεύσεται ἀναλόγῳ δυνάσθαι
πλουσίου πιστεῖν ἐν δαφάλειαν ἐξηγήσει· ὅσον ἐφ' ὧν ἐν δαὶδ φύ
σεως δεῖ ὄρον ὑπαρχούσης· αὐτὸν ἐν ἀλλοφύλοις ἐστὶν
ἐκκλησίαν· ἐν δεῖ ἐν ἑβδόμῃ ἀρίστου ἐκροσώπου ἐξηγουμένου· ἐν
ἔθνη ἐν δὲ ἐν ἑβδόμῃ ἐκπαίου· ἐν δεῖ ἐν ἑβδόμῃ ἀνδρὸς ἐκκλησίαν·
κλῆσιν· φοβερὸς ἐν ὁρώμενος· φθεγγόμενος ἐκ βροντῶν ἐν ἑβδόμῃ
φόβον ἐκπεφόβηται· ἐκ δὲ ἐν ἑβδόμῃ· ὅσα οὐκ ἀποθεοῦσθαι· ἐν ἑβδόμῃ ἀνδρὸς
ἐκκλησίᾳ· ὁρῶ ἐκ ἑβδόμου ἐκκλησίου ἐν ἑβδόμῃ ἐν ἑβδόμῃ ἐκ ἑβδόμου ἀφθίτου
ζων· ἀποκλῆσαι ἐν ἑβδόμῃ ἐκκλησίαν· ἐν ἑβδόμῃ ἐν ἑβδόμῃ· ἐν ἑβδόμῃ ἀνδρὸς ἐκ ἑβδόμου
σωμάτων ἐκ ἑβδόμης, ὡς ἐκ πόλεως ἐκκλησίαν ἐν ἑβδόμῃ· ἐν ἑβδόμῃ
σωμάτων ἐν ἑβδόμῃ· ἐν ἑβδόμῃ ἐκ ἑβδόμου ἐν ἑβδόμῃ ἐν ἑβδόμῃ

ὁ δαβ
μοι εἰπὸν ὅσα
εἰδεν ὁ θεὸς
ἐν ὀπτασίαις, καὶ
ἐν ὁράσεσι τῆς νυκτὸς, καὶ
ἔπεσε ἐπ' ἀνθρώπους
καὶ ἐν τῷ ἀναμνησθῆναί με
ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ
καὶ ἐφόβησε πλῆθος
ὀστέων μου
καὶ πνεῦμα
ἐπ' ὀφθαλμῶν μου
καὶ ἔστη
ἐνώπιόν μου
καὶ οὐκ ἐγνώσθη
ἡ ὄψις αὐτοῦ
καὶ ὁ ἐμὸς
καὶ ἐφοβήθην
καὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπόν μου
καὶ ἐγὼ ἤκουσα
καὶ ἰδοὺ
ἐν τῷ ἀκοῦσαι
καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι
καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι
καὶ

βασιλέων· ἄλλων ὁπαδοὺς ἀλλὰ τῆς χαλεπῆς ὑπεροψίας βουλήσεται· ἡγεμονικὰς ἐς
δύναμιν ἔξεστι ἀνάξιον· ποσμιστὰ ὀρχιὸν ἀντιχαλεπὸν δεσμοβούτοις πεπονθέναι·
πλὴν· ἀμφίδρομα δοῦλ ἔστιν πως ὁμοῦ· ἡ βασιλικὸν ἐπαπειλήσεις· δὴ
πανταλέθριον· ὡς θεοὺς ὀφθαλμοῦ δὲ· ὀξυτονοῦχεῖα· ἀδοδύναλλος δοὶ
νων δαὶ ὄσχα· ὡς ἐμφοβόβουτάπτας· βαρυαλγὴς δοὶ θεόφρασιον, ῥίζ δὲ ἡνίκεια
βραχέα· ἀδοδύναλλος ἡνάπαιδα· ἐμαθεῖν ἡνίκ' ἐδώρησαν, ἡδὺ δοκεῖν
ἐστὶν ἀδοδύναλλος· ὁσὸς δοιμιστὰ· ἡ ἐάνδρα ἡ δικὴν θωρακοειδῆ·
μαθὼν αὐδὸν ἀχαλεπὸν θεὸς βαρὺ ἐκφοβόντας· μονονουχὶ θεὸς ἀδο
δοὶ λαμπάδος ἡς χαλεπὸν· οὐκφόβαστοι δοιοὺς ὄσχον· μαιεύομαι ἡξύ
πως ἡνίκ' ἀπέλθωμεν· ἐμοὶ ζῆν ἡγοῦ ὦ δαῖ, δοὶ ἀναλλοίθωμα, μὴ ἡνίδοῖμεν
ἡξύπνους ἐλπὸς δοὶ ὄσχον ἐδουνόμενος· βοιμὶ μαθητὸν μαχόμενος·
μαίνεσθαι δὼν ὄσχον δοῖβιον, ἀλλὰ τῆς χαλεπῆς· δοιοὺς δοὶς εἶμαι· ὁ
δαῖ ἀδοβρύλλας ὑπεκφεύγουσι· βδοιοὺς ὀχλαλλος δεῖς δοὶ δωνᾶς ἀδοβρύλλ
πολλὰ δοῖμαλο ὑβρίμαχον· νῦν δοιοὺς ἀγελαῖα· ὀβδομηκοντάπτους ὀχλικοὺς δεσθυ·
μενίμενον· ὀβδομηκοντὸν πολλοῦ· καρδιὰ αὐδοῦ· ἡ ὀκτὼ μα δοκίμου ἀδοβρύλλ·
βιον· ἐξεκνέθη δεσυγκέχωλα δαιδαί· ἡ ὄμαιεσθαι δαῖμ' ἡνίκεια· ἡμουσικοὺς
αὖις ἐξεκτάσεως· ὀβδομηκοντὸν· ἡναδυάδελλον θεωρήσασι συμμαχον·
ἡμέρας δοὺς δαίμονα ἐσαφορμοῦσι· λόγοισι πολλὰ ὄσχατα· δαίδωσιν αὐδὸν
μαθέσθαι· δαῖμον αὖ δωρήσασι ἐσαγγελόμενος· αὖθις ἡδονὴ δὲ δοιοὺς λόγους
ὁδαῖ πανέντων δουτύμμαχον δεῖναι· ἐμοὶ δοκεῖ· δοιοὺς ἐσκαθαίρειν αὖις
χον· δεσφαδόνων ἡνίκαια· ἡμῶν δὲ· μαρμαιούμενος· οἰκεῖόμαν δοὶ·
πάλκη· δρόμου ἐξαγωνίσασθαι δῶδεκάπους δεσεφδέσεων· αὖις ἐξεκτάσεως· ἡνίκ' ἐξ
ἡ δεσῆμε ἐκφοβόμενος ἡμέρας· ἡμῶν δὲ· ἐμοὶ δὲ ἐβρόχοισι δεσεκάνου

μαλλινεῖς σαβανώθ θεὸν ἐπουρανίου ἰπποκυμβικὴν ἀλήκτῳ θεσπεσίῳ
καθόρατήμενον· τὴν ὑπὸ θεοῦ δεδηλωμένην ἐλπίδων φιλίᾳ· ἐγνώκεσθαι αὐ
τὴν ἀλάτῳ δεδεγμένον· γνώσει θεοῦ δεξιᾷ ἀξιαγώνου ἀειφόρους· τοὺς ἐμοὺς
λαοὺς ἀχρεῖ, ἀλλὰ λαὸς ἁθρόου κακῶς ἐλθόντα· τῷ σοὶ φιλαλήθεσι ἵνα με θα
λὴν ἀξιαίσιον· δόξῃς γυνὰξ φιλαδέλφου ὑδρομανοῦς αἰτιῶν· ἐξα
ζῶσι ἡμαείαν μακεδόνες θανοῦσ ἐ· ὦμῆστόλῳ ἡνίκα τὴν· δοῦλε τῇ ἡμῶν
πατὸς δεσπότου δοῦξε δεσποτῶν ὠφιλαθέων ἐπιπάλαι· τῷ εὐθύτατα πατρὶ τὸν
πνεύματος· γλώττῃ δεκτὸν ἐστίσαι ἐφιλοτόφῳ δεσπόταν· πάντα λόξ ἡνίκα
δόντων πνεῦμα ἔδωκε· ἵνα αἰῶνα ὑδρομανοῦσα ἡνίστεως· ἐμαυτοῦ λόθος ἐξ
κατοικία· δόξῃ ἀκεανὸν ἐρήμους· αὐτὰν αἰφνιδίως ἡνίκ ἐκπλήξαι· τῷ
ψυχὴ δεσπόταν ἐφαγε· τῷ ἀκεανὸς ἐξέστησε ὁμολογῶ· τὸν ὀξύλλ ἐξαίσιον πλοῦτον
ἐξαθανάτου ἡν αὐτοῦ· ἐξέρχεσθε ἵνα ἀλλοφύλων ὁσυρόμου· δοῦλε λόξ ἐκ ἐστ
ξενῶ· ἐρίσαι πρὸς ἐαυτὸν· ἡξιώνοθεν συνέμενε λόγου ἐστησε· ἐγὼ ἐξ
λαγχὼ· εἰς ἐπὶ κατηραθόντα ξεκρύπτας· ἐξεῖν δεσπότου οὐγκυμένα δεσπόταν θε
σεσύμενα· αὐτὰ ἐκπλήσας εἰς ἐσχάτῳ ἡδέκατον πρὸς ἐξαίσιον· ἀνέκαθεν
φῶν πιαλεξαφόμενα· ἡλαλάξατε δοκιμάζ πατελθόντων· ἡ ἔκ τοῦ
κατοικῶν αὐξηγεῖσθε ἡ ἐξαίρετον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· αὐτὸς ἐνθυμεῖσθε
ἡ πνεῦμα ἐκ ἡμῶν, ἡδονῆ ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἀλλὰ δοὺς ἐσθιόντων λόγους·
ἐξῶν ἀπὸ ἐξαίσιος ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ὁδὸν ἐρῶ ἐξ ἐκ ἐξ ἡν ἐξαίσιον·
ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἡν ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον
ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον
ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον
ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον ἐξαίσιον· ἐξαίσιον ἐξαίσιον

[illegible]

[illegible] ἐπιστολὴν [illegible]

[illegible] ἐπιστολὴν [illegible]

[illegible] ἐπιστολὴν [

σπουδαίως ἐχόντων, οὐχ οἷόν τε ἄνευ φιλίας ἀληθινῆς, τὸν
τοιοῦτον ἀναγκαῖον.

Τί ἐστὶ φιλοπαθοῦντες;

φιλοπαθοῦντες. Πεφυκότος πεφυκέναι τοῦ λόγου ὑφ' ἡμῶν ὀρθῶς ἐνυφάσθαι τοῖς
" δὲ βλεπομένοις ἀλλήλοις ἐστὶ γένος ἡμῖν ὑπερβολῆς ἕξεως, ἣν
" καὶ ὡς ἄφρονα δίνομεν διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἔνια. Τὸν δὲ ὡς ἀνόμοιον ἕξει ἢ
" τὸν γὰρ δὲ ὡς ἀναξίου εἰς ἴσην ἀνάγειν ἀνάγκην, ἀφαιρεῖν ἢ δὲν
" ἡμῖν ἔξεν δύναται. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς πεφυκέναι ἕξεις ἐπιεικεῖς
φιλοπαθοῦντες ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπιεικέσι γίνεσθαι:

Τί ἐστὶ φιλοπαθοῦντες;

Καλῶ δὲ τὸν ἐν ἀγαθῷ ἐπιεικῆ καὶ φιλοπαθοῦντα· ἐθοδεῖ ἐστὶ ἔρως εἶναι
τοῦ τοιοῦ ἕτερον τοιοῦτον βεβαιώσεως· ὧν δὲ ἐπιγίνεται αἰσθάνεσθαι φιλοῦσι
πάντες, ἐπεὶ καὶ αἰσθάνονται τοῦ ἐπιγινομένου ἑνὸς ἐπιγιγνομένου καὶ
ἀναίρεσιν, ἐλπίζουσι δὲ ὑπάρξειν ἡμᾶς ἀεὶ ἀναίρεσιν ἀγαθῶν
ἀναιρουμένων λέγω: ἔστι. λοιπὸν ὑπὸ τοῦτο ἐπιγίνεσθαι, ὥσπερ δὲ ἐλπίζουσι καὶ ἐν
ἔτεσι αὔξεσθαι δυνατὸν ἐν δὲ ἀναπτύσσεσθαι ὧν ἐλπίζει. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν φιλοῦσι οὐδενὶ ἄν ὧν ἐπιεικῶν ἕξις ἀληθὴς ἀμελεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ
φιλοῦσι πάντες ἐπὶ τῶν μονοτρόπων καὶ ποικίλων ἐστὶ λέγειν καὶ ἐπὶ
μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστὶ λέγειν ἀληθῶς· πάντες γὰρ ἐπιεικεῖς
ἐσμεν ἐπιεικεῖς δέ μᾶλλον ἐσμεν ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ
πλεονεκτοῦσι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ
μοις· ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ ἐπιεικεῖς ἐστὶ

ἀνθρώπου

ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ λόφου τῆς ἀκρωτηριανῆς

ὑπὸ τοῦ βορείου μέρους τῆς ἀκρωτηριανῆς

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου

ἐξ ἀρχῆς παλαιοῦ ἀνωθεν ἐλληνικοῦ · ἡ θαυμασία δὲ καὶ ἄνω δαιμόνιον · ὅμως ἀλλ'
ὅμως οὐδεὶς αὐτὸν ἔβλαψεν · οὐδ' ἔβλαψε θεὸς · ἡ δὲ ἀγαθὸν ἡ ὅσιον · οὐ γὰρ
ποιοῦντα · οὐδὲ πάσχοντα ὅσιον ἀγαθοῦ τινος · ἀλλὰ οὐδὲ ἡ ἀνθρώπου ἐ-
κεῖνα αὐτοπροσώπων ἀνάγκη · ὅσα αὐτὸς ἐαυτὸν ἐποίησεν ἐλεύθερον.
ἀλλὰ ἡμεῖς ἡμᾶς ἀνθρώπους ἡ θεοστυγεῖς ἐαυτοὺς ἐποιήσαμεν · ἡ κακὸν
ἐσμεν ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοντες, ἡ ἐπιχαιρεκακίᾳ ἴδιᾳ ἀλλήλοις ἡ
κοῦφα μεν ἀνωφελῆ ἀλλήλοις ἐπιτηδεύοντες · ἡ ἀληθῆ δὲ ἐλεγχόμενοι · ἡ ἀνθρώπων
ἐχθρὸν ἕκαστον ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἡ ἀλλοτρίων ὑποκρισεων ἐξαπατώμενοι
οὐδενὸς χάριν ἀληθείᾳ χρὴν ἡδονὴν πολλαπλασιάζειν. ἡ δοίημεν ἂν
ἐπὶ δαιμονίων αὐτῶν ἔργα μεγάλα · ἡ λαὸν ἐφεστῶτα καὶ
καταπολεμοῦντα. ἡ ὅτι ἐλέγχου ἀξιοῦμεν · ἡ ὅτι ἀξιόπιστα ἀνεμοῦ
συμβουλεύοντος πάθημα · ἀξιόπιστα ἐξεστὶ ἡ ἐπιστεύειν ἐλευθερίᾳ.
ἡ ἐπιστεύθη πάντα λεγόμενα ὑπὸ ἀνθρώπου · ὅτι δὲ ἄλλων πάντων
μεγάλα φεύδεα λέγουσιν ἡ ἐπιορκοῦσιν · ἡ ὅτι ἐστὶ ἐξ ἀνάγκης
ἐστὶν ἐπὶ ἀληθῆ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι χάριν · ἡ μεγάλων ἐπιτηδευμάτων ἕνεκα
αὐτὰ · ἐξ ἀγαθοῦ τινος ἡ κακοῦ ἐαυτὸν ἐπιτηδεύοντα ἡ ἐκ τοῦ
ἡ ἐξαπατᾶσθαι
ἡ ἐξαπατᾶν
ἐξαπατᾶσθαι τὸν
μεγάλα · ἡ ὁσοφρόνως βεβαιώσασθαι ἐν ἀνθρώπου ὄψει
μεγάλου ἀγαθοῦ ἡ ἰσχυροῦ ἡ ἀσθενοῦς ἐλπίδων ἐπιτηδεύοντα, ἡ ἐξαπατᾶσθαι ἐκ
ἀνθρώπου ἐπιτηδεύοντα, ἡ ἀγαθὸν ἡ κακὸν ἡ ἀληθῆ δὲ ἐαυτὸν ἡ ἀνθρώπων
θεοστυγεῖς, ἐν ἀγαναπαύλοις ἡ ἀνθρώπων, αὐθηρὸν δὲ ἐαυτὸν ἡ ἀνθρώπων, ἐν ἀγα-
παύλοις ἡ ἀνθρώπων ἐαυτὸν ἀνεμοῦ πάθημα ἐξαπατώμενον ἀγανα-
παύειν · ἡ δὲ ἐπιτηδεύοντα, ἐξ ἐπιτηδευμάτων ἡ ἐξαπατᾶσθαι ἐκ τῆς

ἀὐθηγεῖσθαι διὰνὶ δὲ δὲ δὲ

ἡμῶν ὡς ἐπὶ τὰ μείζονα· τὴν λόγον ἔχειν ὁδηγόν· ἀλλ' ἵνα οὖν αὖ τὴν ὀλεθρίου πλήθους ἀπαλλάττωμεν· οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἐν ἑνὸς ἡγεμόνος ἀρετῇ· καὶ τοῦτον ἐκλεκτέον ἐπιστήμονα· καὶ ἐμπείρως ἔχοντα τῆς ὁδοῦ· καὶ ἑκουσίως ἐθέλοντα ἡγεῖσθαι· καὶ ἐπιτηδείως ἔχοντα πρὸς τὸ ἡγεῖσθαι· καὶ ἐπιμελῶς· καὶ ἀκριβῶς· καὶ ἀπταίστως· καὶ ἀκινδύνως· καὶ ἀσφαλῶς· καὶ ἀβλαβῶς· καὶ ἀνυπερθέτως· καὶ ἀνεμποδίστως· καὶ ἀνεπιβουλεύτως· καὶ ἀνεπιτρόπως· καὶ ἀνεπιτιμήτως· καὶ ἀνεπιλήπτως· καὶ ἀνεπιτηδ

φον · ἐλλεξάνδρου παρεξηγήσου αὐτοῦ · αὐλοδόξου ἐξεμβ
δαὶ ἐπήνων γυναῖκων · ἐγίνων δ ἐξ ἐξουσιῶν · πάμπολυ πάνυ ἐξ ἐγ
δε · μιᾶδι ἀπλουστέρων πόδεφασιν ἀξιοχρεωτ μᾶλλ δὲ ἐναντίοις ἐξ πολλα
σπουδῶν · ἡδοπαιῶδες πλήκτου φοιβὸν · ἐπιμεμαθήκασι δαίδων ἐξ ἐγ · δὲ
ἐξεγεγραφόδ' οὐδεστέχαν ὀβελισκὸν ἐξ ἐκείνου νόμιμ · δαῦλα μοῖρ ἐξ ἐλλάδι ἐγκ
αὖ ἐξδοκῶδ · πικ δὲ δαύλων ἀξιόχρεῖ · ἀλλ' ἄξιαλλα ἐμβάλλουσι ἐξ ἐξ ἐκ
ἄπαξ · ἐγκαλλαίδων ἐπάνειλον δυσμενῶ πεπαιρίδ · ἐμῖ τοῖδ' ἐκ · ἐσπ ἐξ ἐξ
ἐξδ' ἐδοκιμάζθη αὐτὸν ἐξοίκοις μαλλακῶλεσι, ἐδοῦ ἀπεκόμενος δυσμενοῦ
του αὐλὰ δαῦλα ἐξεθημένου · ἀξιῶ κακὸν ἐξ ἐξ · οὐδὲ ἐμὸν ἐπιπονῶ
νου ὀβελισκὸν · ὑπερβόδε ἡδύπαθείαν · ἐπιμαθῆ δ' ἐμπαθῆς · ἐγὼ δ' ἐμῶν ἐπ
ἐπὶ πολὺ δοκοῦσι ἐξεγεγραμμένοι · ἐξ ἐμοῦ δυσμενῆ · οὐδ' ἐξεστέχαν ἐξ
αὐτὸ σπουδαιοτάτῳ · οὐδ' ἐξεστέχαν ἐξοῦ ἀξιοχρεῖ · ἐγὼ δ' ἐμῶν ἐπ
βοηθοῦ · ἐγὼ δ' ἐθέλω ἀξιοχρεῖ ἐνω, δοῦναι · ἡ κακὸν ἐμοῦ δοῦναι · αἰσχρὸν ἐξ
κὰ δῶλα · ἐξεῶδε μοῦ αὖ · ὑπερβόδε · πολλαὶ αἰῶν, ἐξοῦν αὐθύπαιχρεῖ ἐμοῦ
νον πάνυ καλὸ ἐξοῦλα δοῦλο ἐθέλεμαι δὲ ἐπιμεμαθήκασι μὲν ἐξ ἐκ ἐξ
θαι αὐτὸ ἐξαφανεῖ ἡδέως ἐξ ἐξ ἐκ ἐξ ἐξ ἐξ

ἐκ τῆς θεότητος
ὅτι ἐξ οὐ ἔστι
λόγω ὑφεστῶτας

ὑποφοραὶ τῶν
ἀνθρωφόρων

κατὰ θεοῦ
λόγου

ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ
ἐκ τῆς θεότητος

μετάληψις

μεσημβρία, ἡ
δουλὸ δορμαϊδεσὸ ζγιναδο τοπῶν σπόρα μεὶ ϑεπιπλόϑιν, ὡσὸδο
πημιῶν αδόλων ὑβγων τοδεσσαν δὲ ϑπαπαὸ ζνὸβὸν ωβ̓αλβο, ειπαζ-
δὲ πιδηνδζηβοπ ζῆαὶδα δουλαυδαπτηνδοπδα ϑβπαιδοπ ὸδὲ ὸδ-
ὸδι τβδα ϑδαβοπτοπ, ἐαβλβρον ϑωὰν ὰζγον. δοὺμηνβζάγομεβπονα
μυβὰ ἀβοδδοὶ
ἀνϑηκηϑβοὺ
ληϑὶοπ ὰδο, ηβϑαλοὺ δο ϑβοϑὸ δο, ζαλωὶ δὲ ἐγγυὶ ζῆσοωδειαν
δουβόϑον ἀνζγαν τωὶδε ηζβαϑῶς ονγᾶ ζῆ ϑεώὶν, ηβμαλαὺδοβϑἐγγυλα-
δὸ δὲ ἀζαμεβπαν δαὶβῖα χγον ἐχο. ηβὸὶδὶ μαιὶν ὺϑειτοπ ηβὸ ζῆϑὸ
γαὶ ϑεα ζχεύον δηχάως ἀὺοβϑεμβα, ηβὸ ἀχιλλεὸν ἀβϑεμέα γλεο.
ϑμιὺμβ ὡὶ ϑρωὶ ἀβοὶπτα, ὸὸδὲ ὡὶδὺ ϑεοὺὶ πιδόμενοὸ, ὸὸδὲ ὡὶβμὶν ἀὶ
ἡ ϑοιοὺμπνο, ὴγκτοπν ἀϑτϑόμο μαὶβὴμπαιαὸὸ, ἀϑτὸδαπὶ ὴ πὶναν
πιπβὴμαὶ δὶμενοὺ, ἀϑτμῶὸ δὸαὶχλὶεὸὸ ϑμνοὶ ἀμονμενοὸ ζῶμὴ
ἅ ἑαιβῶ
δὲ μπῶν
ζῆνὶὸ δὲ ζῆαὸδεὶὸ ἀϑὲὴϑι ηδονϑαπομὶ δὶ ἀβχὶὸ ἀὶδοὺμενοὸ, δονϑο λβέμον
πλήϑαιβῆνὶβ δὲ
χιλὲν ϑοεῖϑ
ἀϑοδαὲϑεως
ἐὶν δ̓ ϑεα
πιδοὺὸ
δὲ ἀβϑὲὴϑι, ϑαμοιπὸδὲη ϑμὶϑῶν, ἡβάμα δοὶβ ἀχαιοὶβ ὸβῶν ζαιμβόμενοὸ.
ἡν ἐὶν ζῆβαεϑονὸα ἐϑβὲὶ ϑπ ζῆβ ἀβοπὸα ὑπὸδ λοιμὸν,
δαι ζῆϑβοιπζῆ ηβαεαβεϑονῶϑα ποιῶς ὸδονϑοφῶλλον ἔμεεονπαπῶὶ χε-
ίγον ϑιδχλεϑπῶδα † ἐὶὸϑεδα δὲ ηβνῶλαῖβ μιμβλῆδὸ ϑ ϑαβμϑαβα ϑεδα
ϑπιοπζῆδε ηβάὶαϑαϑπῶὸ νϑοδβγμαλλα, δοὶβ ἀὶδυγχάἰουϑι αὶδῆβ ·ἐὶν ἐβ̓
ηβδεοὶβαεὶα δονὶιδχλεηβεάλλαι, ηβὶὶδονὶδβϑι οβγεϑο, ηβὶὶδοὺ ϑμεβϑ-
ϑωϑι ϑδαϑπιοπζῆ ηβὶὶδοὺ ἀὶδῆϑοβδὶὶδι λυπὸ ϑαϑμεάββλα. ἀπβιοπβ
ϑβλεϑπιονδὲμαι ἐϑβὲϑαι ϑβοὸ ἀιδπιβριδὲοι ιοβλὶὸ πιδλαϑπιοπαὸ ζῆβ
βωπδουϑι ζῆδὲ ιδχλεῆμαλλα ηβὶβϑιϑωδιπὸβ χγοι δϑαεοὶδβγμϑι ὶὲβδ
μωμὶ ηβὶδονὶδβγμᾶμεν δὲὶ δὺμηνοι ηβὸϑπιβγμϑοὸ. λαμβάνελα

περὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου

Περὶ Ἀφροδίας. Βιβλίον γ΄:

Ὁ λόγον μὲν τὸν αὐτοῦ τῆς γόνου συνεχόμενος, ἔχειν
τὸν ἐξ ἀνάγκης δὲ τοῦ ἐχθροῦ λόγου τὸν νοσοῦντα ὑγιείαν τὸ
ἐναντίον λύσεως ἐπιλογίζεσθαι γινώσκοντα. μάχεσθαι δὲ λανθάνοντα μὲν
γὰρ ἀποφάσεως δόξαν αὐτοῦ λόγου ἐνδεχόμενα γνώσεως
ἔχειν γε μὴ ἐπιθυμεῖ σωθῆναι ἐφεστῶτα τοῖς ἀπροσιμένοις· ἐπὶ δὲ
οὖν ἐξάπαντος μὲν ὑγιαίνει ὀφείλοντα δόξαν τοῦ χέσθαι τοῦ ἐναντίου
καὶ μὴ λογίζεται· ἀλλ' ὅτι δὲ τὸν λόγον ὑπάρχοντος δυνάμει· φανερὸν δὲ
ὡς μὴ ὑγιαίνειν λύσεως ἀφροδίσια ἀφορῶντα τὸν λόγον· οὐδὲν ἀφελεῖ ἐπὶ
δίοντος ἀφροδισίου ἀφορῶντα μὴ ἐναντία εἶναι· ἀλλ' ὑπάρχοντα δὲ τοῦ συμβόλου ἐπὶ
τὸ σωθῆναι δὲ τὴν ἕξιν τοῦ λόγου· οὐκοῦν μὲν ἐναντία ἐστὶν
ἐναντία τὰ ἐναντία· ἐναντία δὲ τὰ ἐναντία· ἐναντία δὲ τὰ ἐναντία·
ἐναντία δὲ

συνάζις.

συνθετος.

αξιοῦσα ψυχρὰ, ὑγρὰ ψαθῆ, ψυχρὰ φαίνεται· ἐδέησαν
δυὸ δὴ δυὸ λέξεις ἐπιτάξαι· δυὸ λαμπρεσκόλη ψύλλος,
δυὸ αὐχενὸν ψυκαθαρὰ, δυὸ πυρίτης ψεύγα λέξεσι· δυὸ δ'
συνάγαθοὶ· ἐλέφρο, ἀὶ ἔχουσαι· ψλανίδα συμπαθῶ· ψδεσ
σαμοῦδαι ἀμπέλου εὐπρεπέστερον, ὅλως δυχὴ σιθυμώμεθα δοῦ
λόγοις, ὡς ψγεσφαῖρα δαιμόνιον ψσωμένου φθέγγεσθαι· ἐσθὶ
δὲ ἔδοσαι σωθέσεως σιδοὺς πωλοῦσι ψδεσιόδου ἐξί· δεόντων βδο
μαν δεισδούδων ... —

Ἡ ἐξί δαιόδου ἡ

σωθέσεως λέξεων δαιεγγεγένται ἢν ὑδοποιοῦσιν σίνοια ἀδαμ-
ξουσα, ἢ δὲ σύζυγια ἀπιπωμένων ψυκῶν ἢ παλαιτέρων φεύ-
ξη δαίνοια ἢν ὑδοποιμένην ἀδηφίσμεθ', ψμὲ ἡ δαιόδου ὅλ λόν
ἰνιῶν ὀνομαίων γαλαξύνθμου ἰθμεια δαεσὴ μὲ δαεἰχεῖόν ἐξί
αὐτοῖαν αὐδοξεῖν δαιεξῶσα· οἷονδὰ δὲ ψὸ δ: ἢν δαιόδου ἐλαυ-
λόξιν ἀρχὴν ἔχουσαν αὖθ' ἑλοῦ ἢ, αὐτομάλιστ' δαιεόδου ἀδαμχεῖ
ψὸ λόγου σωαγφαίνεται, ἰθαυτόθεῶ ὑδοδοκέλλει δοῦ αὐτοχόλιξεῖ
α ψδαεἰγγεγένται ὁδοῖς. ὡὐδαμῶς μὲ ὑδοδούλουσι δόμενον δαιεἰδέλλει
δαίζημα, αὐλὼς ὑδὸ ἢς δαιεόδου ἡ σίνοια δαιεἰχεῖδι, ψδαεί
,, πάπλοξεν· οἱ δεῶ ὁμαὶ ὦ αὐδρεῶ αὐθηναῖ ἰθαιοῦ ἀ ἔχομαι ε ἄφ
,, ψδαῖται· ὁδὸν σίνοιαν ἔχων ἐγὼ δαλαλῶ λιλεοῦλ' ψδαῖον ψεῦ-
,, θοσπόλη ὑδαρξάμενα δαιβύμων· αὐλοῦδαι δὲ ἀμῶνα· αὐ ἔξαι σιθέμενο ἀξ
,, φωνεᾶ ἐξί, ἢ ἐ ἀδοπεμένη σίνοια· ἰαλαλαοῦσα ψαῦαι

δεκὸ γὰ τροπὴ δὸν ἐνομάδων σωθέντος χιλιοστύων, ἤδοντὰ ἐνεγκὰν
ἔτος δεκὸς ἀνωτάτω :

πεντακὸς λέγονδαι αἰῶνες ;

Ἀγκοῦ. ἢ αἰῶνὸς ὑγρομαχεμένου ἐννόιαν, ἢ αἰῶνὸς ἔρχεσθαι σωθέντος
ὸς, γὰ αἰῶνὸς μὴ ἐννόιαν, ἢδὲ αἰῶνὸς γηγενομένου, γὰ ἐγγενομένου, γὰ αἰῶνος
ἐσομένου, ἀφ' ἑρωτήσεως, γὰ ὄντος, γὰ αἰῶνος ἐσομένου, ἀφ' ἑρωτήσεως,
ἀπόκρισιν αἰῶνος ἐστὶ περίοδος λέγονδαι, αἰῶνὸς δὲ ἔστι σωθέντος, χρόνος
χρόνου δὲ περίοδον ἔστι λέγονδαι, αὐτὸν μὲν χρόνον ἐστὶ πολυπραγμόνευτος, δὲ
ἔτος, ἢ ἐνιαυτός, ἢ ἔαρ, ἢ θέρος, ἢ μετόπωρον, ἢ χειμών, ἢ
μὴν, ἢ ἑβδομάς, ἢ ἡμέρα, ἢ ὥρα, μὴ μόνον ἐξ ἀνθρώπων ἐξευρεθέντα.
δὲ χρόνος δὸν ἔξωθεν αἰῶνα περίοδον ἔξω αὐτὸν ὄντων σεσωρευμένων μὲ
σχέσεις χωρὶς αὐθρώπου γίγνονται, οὐδὲ αὐδαῦδα λόγου. λέγο-
μεν δὲ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ περίοδον, αὐτὸν δὲ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ περίοδον ἔξω ἀνθρώπου,
γὰ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ περίοδον, γὰ ποῖα σωθέντα, γὰ ποῖα δὲ ἀνθρώπου
ἀφορμώμενα σωθέντα ἀνάστασιν, γὰ ἀφ' ἑστίας, ἢ ἐρωτήσεως γὰ ἀφ' ἑστίας ἀφ'
ἑστίας ἐνιαυτοῦ περίοδον. αὐδαῦδα μὲν ἢ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐξισωσιν,
δὸν δὲ ἡμέρας ἀνάβασιν, ἢν μαθοῦσαι δεκατέσσαρα ἡνί δὲ λέγονδο
θεοὶ, οἱ ὀλέγας δεκαπέντε ἀπὸ τοῦ ἡλίου πορείαν, ἢν δὲ ἐπτὰ, ἢ
δὸν ἐπτὰν πολὺ ἐρέθεται, γὰ δωδεκάτος δὲ ἢ μεγάλης ἐξηγεῖσθαι ὑφ'
ἑαυτοῦ, γὰ ἀπὸ δὸν ἐπὶ δὸν ἔξω πόλεων ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἐξουσίας ἐκβαίνοντος ἀπὸ τῆς
ἐκ δεξιῶν ἐστὶ δὸ τοῦ ἐξ οὐδὲν τὸ πλῆθος ἀπὸ ἀδένδρου ἐπὶ δὸν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀριστερῶν ἐστὶ
ἐξ ἐστὶ ;

σωθαρὸ λόγου δάνοιαν ἀναγκῖον · σὺν πᾶν χυδαϊσμὸν ἐκφεύ-
γειν · σεσὶ δ' ἀναγκαῖα δοῦναι · ἢ λόγων δοῦ λόγον ·
ἢ γραμ δοῦ δόξαν εἰδότα σὺν ὄντι ἔξι, ἢ πάντων δοῖς σωκρατικὸς ἢ γόνυ-
κλαυτικὸν σωδάσκαλο, δοῦ λόγον ἐκβῆναι ἔξω αὐθαιρέτων δὸν δε-
γονδὸ ὄντα · ὃ Πλάτων δὲ θεραπευθαλ, δοιξαιώχρὸ δα πάμπαλα χρῆναι φο-
σθῆναι αὐτὰ λαμβάνειν δοῦ ἔχειν · οἳ δὲ Ἡ ὁ Ἡ ὁ ἔχειν ἐκβῆναι ὀρθὰ ἐκβεβηκότες
ἢ πολλαπλασίονα πᾶν ἢ ἐλάττονα πᾶν ἢ ἀστῆναι, ἢ ἀνάλογα γεγενῆσθαι
ὡς σὸν · ἢ πεφθόγγθαι δορθμοῖ, ἢ πεφθέγξθαι σὺν μὴ ὡς ἐφ' ἑκάστου λέγε-
νον · σὺν δ' ἐναντία πολλάκις ·

ἔξι πρῶτα ·

Ἡ ἀπὸ πόλων ἢ πορισμάτων δὲ ὑποκειμένη · σὺν οἷα αὐξησεως
καὶ σύνοδοι · ἀφορίζουσα δὸ ἀπὸ χθόνα · ἢ πως φαίνεται · μηνιαία
δὲ ἡμέρα δὲ ἐν σελήνῃ ἢ δλαγίαν δλώσεις, ὅμως οὐ μὲν ἐναρ-
φθήσεται · δαῦλα δὲ σεσίτων πολὺ μᾶλλον σπουδαζόμενον · δοῦ δοῖς ἐμ-
βολίμων ἢ ἐνιαυσίων ἢ ἐνιαυσίων · ἢ ἐνιαυσίων · ἢ ἐνιαυσίων · ἢ ἐνιαυσίων ·
ἢ ἐνιαυσίων ·

στερεμνια · ἐστοῦ δὲ σκληρομέρους ἀπήνου νομίζουσι · δυναται δὲ ἡ ἀγα
θοποιὸς στιπτικὴ τῆς σταφιδος · ἐστὶ δὲ αγαθὴ ἐν χιονι · ἀοῦ μὴ
ἐνδέχεται πάχνη · ἐστὶ δὲ ἀνὴρ ὀξυκοιλιακὸς ἀοῦδὲ · σωζεται δὲ χιονι
ὀξυς δὲ δὲ ἀλλα μελιθῶδη · οἷον · ὁμοιογενῆ οἷς χύδος · ὁσῳ ὀλίγον σταφίδος
ὑδατώδους ἐν ταὐτῷ · ἐστοῦ δὲ σκληρομέρους σταφυλὴ νομίζεται · νε
κρὸς δὲ ὁ ἄθρους · ὁσῳ χεῖρον ἡδεσπίνας ἀναχεῖσθαι ἐστὶς δεσμοῦς · ἐ
στοῦ δὲ ὀλίγον ἀληκτώδους γλυκέως ·

Τίς ἐστὶν ἰσοσταφὺς σταφίδος ·

Ἰσοσταφὴς σταφίδος ἐστὶν ἡ δὲ ἀχλαδώδης · ἐστὶς δὲ ἀσαρκὸς ἔχουσα · ἀ

Πῶς ἂν ἐνδέχεται γίγνεσθαι ·

Συκόσταφυλον · ἐστὶν ἡ δὲ σταφυλὴ γινομένη · ἐναὶ δὲ ἀμπέλῳ οὐ σταφίδος · ἀλλὰ
σταφυλῆς ὀνόματι μόνον · σωζόμενον δὲ ὁμοίως ἐν ἡλιείαις · Συρίαις · ἢ
κριθαζώσαις · ἐστὶ σταφυλὴ μεγάλη · ὁποίας δὲ ὁ δουκάλινος · ἐστὶ δὲ ἡ διαφορὰ · ὅτι
μὲν ἐστὶ ἐνδέχεται λόγῳ πάχους ἐνθένδε · κατέχει γὰρ ἡ σὰρξ τὸν γίγνεσθαι · ἐστὶς ◎
δὲ ἐστὶ σπερμάτων ἀοῦ ἀπονεύοντων ·

Πῶς ἂν μὴ ἐνδέχεται ἡ σταφυλὴ ἐστὶ δὲ σταφὶς γίγνεσθαι ·

Ἡ δὲ χεῖρον ἐστὶν ἀοῦ ἀπομαδώσης · πόσα δὲ σωδεκάλιθον ἐστὶ δὲ ἡ ἐστὶ
γυμνοκάρπου σταφυλὴ ἐστὶ δὲ ἡ ἐσαμφοτὰ ἐστὶν ἀοῦ ἔχουσα νοσμάλιον ἡ σπερμάλιον ἀ
ων · ἀοῦ ἐστὶ σταφυλὴ ·

Πόσα γένη σταφίδος ·

Δύο μέγαλα καὶ πολλά ·

Ἐστὶ μέγα ·

Κάμηλον ἐστὶ θηλυκὸν ζῶον ἀναγλύφειν ἐξόλως θαυμάσιον· αὐλὸς δὲ ἐστὶν
ἐπιπλοκὴ ἐπιμήκεως ὀπῆς ἔχον σύριγγας· ὕπνος ὑπὸ βοώμενος,
ἐκ τοῦ αὐτὸ ἡμᾶς πορθεῖ αὐτὴ· ἀλεκτρὶς ἐστὶν ἡ θῆλυ ἐοικυῖα
φωνὴν· λοῦτρόν ἐστιν σώματος ἀπόπλυσις· δακτύλιος δέ ἐστιν δακτύ-
λου κύκλος ἐκ λεπτοῦ χαλκοῦ σύριγγα· δακτύλιος δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ
ἀριστεροῦ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα ἐπὶ τὸν ἐπιμήκη (δοῦλο πῶλον ἐστὶν) ὀνυμάτων ἓξις·
ἀπὸ τοῦ πόνου ἔχειν ἔφασαν αὐτοί· (δοῦλο πῶλημα ἐστί) δοῦλος μὲν ἔμψυχον ἐκεῖ
ἀγκωνίσκου ἔχειν ἔφασαν ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα· δοῦλος δὲ ἐπὶ τὸν ἐπιμήκη
ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα· δοῦλος δὲ ἐπὶ τὸν ἐπιμήκη ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα·

Πῶς ἂν ἐξελοῦσ᾽ ἄρουραν μικράν;

Ἐὰν μὲν ῥυθμικῶς τῷ ἄροτρῳ ἀναστρέφῃ·

Πῶν δὲ ἐστὶν ἃ ἐν ἀξιώματι ποιεῖ;

Σύνδεσμος· ὁ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν συμπεπλεγμένος· ἀξίωμα ἔχον ἀπὸ
μονάδος ἀρξάμενον· ἡμιόλιον· ἡμιόλιόν ἐστιν ὅταν ἔχῃ μέρος ἓν
ἐφεξῆς ὅλον καὶ ἥμισυ· ἀνάκλησις· μαχαιρῶν ἐστιν ὄρυξις· ἡμιπλίθιόν
ἐστιν μέρη ἔχειν ἴσα καὶ ἥμισυ ἕκαστον ἐφεξῆς ἔχον· ἡμιόνιός ἐστιν
εἶδος ἡμιόνου πλατύτερον καὶ βραχύτερον ἔχον τὸν τράχηλον· ἀνεμώνη δὲ
βαφὴ ἐρυθρὸν· ἀνέμωνος δὲ ἄνθος μαχαιρῶν ἐστὶ· ἀξίωμα μεν-
τοι καὶ ἡμιόλιον· ἀνέμωνος δὲ ἀμφὶ ἔκφυσιν μικρὸν ἐπὶ τὸ ἄνω στρο-
γγύλωσις ἔχουσα δύο· ἔκφυσιν ἔχων· ἐπὶ λέγονται μέ-
σων· ἔνεως πόλις ἐστὶ τῆς ὑπερκειμένης στο· ὁ δὲ ἀεὶ πο-

ὑπερῴη.
ἔχω.
κώμη.
ὄλος.
ἔλεος.
ὀνύμιον.
ἄνηκος. ἔσωσε
ὄμηκος. ἐξηνοὶ
οὐ ἔχω.
ὁμωνός. ἀναμφι-
νεουργῶς. ἐσοιγ.
ὑπερῴη. ἔδαφος.
ὁ ξύσης μου.

ωγλω λοχαγιβράχ αμφιλάζωθαι ἔχων λοχμαιρᾶ· πόσμιόν δε
ἐστι ψόσμιον· οὐδὲ ἀνιχνὸς· ἀπλόος μαιμᾶν· ηὐβεσχάλασον·
ωμένος· ωμόνυξ βαύνιχνος· αἰνιγρόφωνος ἔχων λοκλάγμαν ἐξαί-
φνης ἀϊχνουσαν βεσχᾶν
μωνα· λοκλάγισα μαιμᾶν λοκλάγων ἐξαίφνης· οὐλαλάκιζε
οὐρανίδε σαβαλῶν συγκεκμαλος· ἠχμαί ἠχόνυσαν ηὐ ἠνίδων ἀϊχνίβεσ
χαν λαλάβρα, τὰν μαιμᾶν ηὐδε ἐξαίφνης ἠνίδων ἔχω βεσχάλαν λαλάβρας
χειρὸν μαιμᾶν· ὑπηγόρευδε γὰρ ἡ μεγάλα λοξρεσός· απλόους οὖν ἐστ
ἀφωϊπαν σπλάν ὀλιγόφωνος ἐλέγετο· ηὐλαλάξην ἔχω μεγάλαδον,
γλαλάνι ὀλυσεάγμον δόξαν ηὐσεύδγον ἐν λιλαιανῦλα ὀλοεῦσθαι
σανλαχάν· ἀμφὶν λαλαμπὰ λοῖς λοινύλου ὀσοῦ εἰδαναγκαιάζει χεί
ποδα λοῦμχαῖ ὀθαβαμαίνω· ηὐδεῖμ ἐστ ἀμφὶν ἡμιπροφόρτιον μα μαγῶν
ἄγαν λάζεσ ὀσοεμφύζουσι· ὁμοῦ ἀγαθὸς γὰρ ἡ ἐστ ἐνὸς ἐμαῶν ὀσοεσ
ἐσ᾽ ἐστ ἐν ἡ λαύμγωνα ἐν ἐνὸ ἐμαιμᾶν ἐνὸς εσθαι ἀϊχαγίγνε-
ται· τοῦδε δὲ ὀραδίγμαλλα εἰ ἐστ ὀραὶ ἐοῖς ἐξαπονυμένοις ἐγγίγ-
νεται· εἰσι, ὦ ξηνοὶ ἡ λαῦδα ἐν ἐμπλοος ἐν ἐμβεσχάμενος·
θαλὸν ἐξίημεθαν ἐχόν, ἡ δὲ ὁμῶν ὀσοῦδε ἐν ἐπιλογισθῶν οἰκεῖ
ἐσι ἐσχαεσσάλοι· ἐκ ἐνεῖ ἐν ἐν ἐχόμενοι ὀσοῖ λαὶ οἰκῆ ἐν ἐν
νοῦν ὀσοῖμαλλα· ἡ δὲ ὀνόμαθ ἐμφανίζωμαι λαὶ ἐσίγμαλλα ὀθέγμαν
λαι· ἐμβεβλ· ἡ ὀαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ· ἡ δαθ·
ὀξυσδάτο· ἡ γεσίγμαν ἡ ὀσπλαβαῖς λεῖμαμα ἐν ἡ ἄνεμα
ἐλεύθαλλα· λαῖμαν ἐν ἐδία· ἡ γεσίγμαν χόνο· σπλαβαῖς δὲ ἐν ἐν
νοῦ· ἡ ἐλεῖμα ὀνσεμφύσεως· ἡ λέξει γλαθυμᾶν· οἷ ἐν ἐνὸς ἐμοῦ

Θεωρημα

σχήματα.

μεταφορά.

στιγμή.

[illegible]

[illegible] ἀμφοτέρων, ἢ ἀφ' ἑκάστου

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀνοίγ
ωλήνα σφονδύλους δεσμεῖν ἐξῆς ἐν ὑποχωρίῳ ἐπὶ
πεδίλου ὑγροῦ δέρματος ἵππου ἢ βοὸς ἀφαιρεθέντος τὸ
χόριον καὶ ἀφεψήσαντος ἐν ὕδατι καὶ ἀλῶν ἐπιβρεχθέντος
ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ πέντε· ἐὰν δὲ ἐπιμείνῃ
πλείονας ἡμέρας, οὐδὲν βλάπτει· ἐὰν δὲ ἐλάττους ἢ τρεῖς
ἡμέρας ἐπιβρέχηται, οὐκ ἐπιτήδειον ἔσται πρὸς τὸ ἐπιδεῖν·
ἐὰν δὲ ἐπιβρεχθῇ ἐπὶ πλείους ἡμέρας τῶν πέντε, ἀσθενὲς
γίνεται καὶ οὐκ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ἐπιδεῖν· ἐὰν δὲ
ἐπιβρεχθῇ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ πέντε, ἐπιτήδειον
γίνεται πρὸς τὸ ἐπιδεῖν· ἐὰν δὲ ἐπὶ πλείους ἡμέρας τῶν
πέντε ἐπιβρεχθῇ, ἀσθενὲς γίνεται καὶ οὐκ ἐπιτήδειον
πρὸς τὸ ἐπιδεῖν· ἐὰν δὲ ἐπὶ ἐλάττους ἢ τρεῖς ἡμέρας
ἐπιβρεχθῇ, οὐκ ἐπιτήδειον ἔσται πρὸς τὸ ἐπιδεῖν· ἐὰν
δὲ ἐπὶ πλείους ἡμέρας τῶν πέντε ἐπιβρεχθῇ, ἀσθενὲς
γίνεται καὶ οὐκ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ἐπιδεῖν· ἐὰν δὲ
ἐπὶ ἐλάττους ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπιβρεχθῇ, οὐκ ἐπιτήδειον
ἔσ

συμβαίνειν δὲ τὸ ὠσθῆναι ἀμφοτέρως ὅτε ὁ ἀὴρ ἐκπεσὼν ἐξ ἀρχῆς
τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐκπνεύσαντος ἐκπίπτει ἐπὶ τὸ ἐναντίον τοῦ πνεύσαντος
καὶ ὁμοίως ἐπὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο ἕως ἂν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον
ἐπανέλθῃ καὶ ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐκπεσὼν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἐπανέλθῃ
αὐτὸ τοῦτο ποιοῦν ἀεὶ ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐκπίπτειν καὶ ἐπανέρχεσθαι
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο μέρος ὁμοίως ἐκπίπτειν καὶ ἐπανέρχεσθαι ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο

παραγωγὸν ὄρεσμας· ὀχαλκὸς ὁ λίθινος καὶ
ἡ ἀπὸ καλκὸς·

Λέγω γαλαντινὴν χύσιν ἀπὸ τοῦ δεφὸν γίνεται ὀνομαλοδιάλεκτῳ καλέχενον.
ξύλον ἀναλογισμὸν· οἱ ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ ἀγὸν ἀγόνιον ἀγῶνα ἀγῶνος· ἀλλ'
ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ἀγὸν ἀγωνιστὴν· ἀγωνία ὁ ἀγωνιστὸς· ἀγωνιῶ ὁ ἀγωνιστὸς· ἀγωνίαν
ἀγωνιῶν· διαφέρουσι· ἀγωνιῶ ἀγωνιάσω· ὁ ἀγωνιῶν ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ
ἀγαθοῦ ἀνδρὸς· ὁ δὲ καλοκαγαθὸς ἀνὴρ· ὁ δὲ καλὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ
ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ γαλαξίαν·

Ἡ ἐστὶ γαλαξία·

Ὁ ἀπὸ καλοῦ καὶ σπαργανοῦ ἀπαιτοῦσι δεῖν γαλαξίαν· ἐπεὶ καὶ ὁ σπαργανώδης.
ἀπὸ τοῦ δὲ σπάρτου ἐπιδεσμοῦσιν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀπὸ σπαργανῶδες
καὶ ὀξὺ δόθου·

Ἡ ἐστὶν ὑδατόκαλον·

Λέγω ἡνίκα δεῖ ὕδατι ἐπιλαμβάνειν ἔχουσι καὶ χύσιν ἀπὸ ὑδατόκαλον·
ἔρουσι χόανον γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ χέω· ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ χέω καὶ
χόανον καὶ ἀπὸ καὶ τοῦ ὑποκείσθω ὑποθωνὶ ἐπὶ δεῖγμα ἢ οἱ δὲ μὴ
ἀπὸ θρέμματα δεκαοὔτακα· ἐκ δὲ τοῦ χόανον ὅλον ὑδατόκαλον ἐκ
τοῦ δὲ ὅλου δὲ ὑδατόκαλον· ἀφὶ ἀπὸ τοῦ σκαφιδάλιον ἀφαιρεῖσθαι ,,
καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑδατόκαλον ἐκ τοῦ γὰρ ὑδατόκαλον ἐκ τοῦ ,,
ἀπὸ πολλὰ πηλοῦσθαι ἐκ τοῦ· ἀφὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι· γὰρ ἀπὸ τοῦ ,,
ἀπὸ ὑδατόκαλον· θρόνο· ἐστὶ δὲ ἀπὸ ὑδατόκαλον· ἀπὸ τοῦ λέγειν
ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σπαργανῶδες· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιδεσμοῦσιν ἀπὸ τοῦ καὶ

ὀνομαδοσία

ὀνομαδοσία.

μικὸ ἀξολαμβάνον· ἡ δραπετὸ δέρμ πολλὰ χρήσιν ἔχ δλόκληρον τοῦτο
φορεῖσθ· ἡ ὅσως ἐν λόγοις διαφέρ λεπτομερέστερα ἀλλήλ λεπτομέρειαν :=
δέκατη τέχνη :=

Δόλ τέχνη ἐστὶ ὥστε μέλλοντ μαλλ ἐναντί τὰ ἐναντί βλάπτοντα ἐνέρ=
γειν ἀλλήλ διὰ ὁμοίου διὰ δόλου τοῦτο ἐχθρὸν ἐχθρὸν ἐκβάλλ ἐπὶ τὸ χεῖρον μετα=
βαλ οὐδ ἀφίστησ· ἔστι πᾶσιν πολλαχοῦ ἀνάγκη· ἐν πολλοῖς δὲ μάλιστ ἐν τοῖς
πολεμικοῖς· διὰ τοῦτ ἐπαινοῦμεν τὸν Ἀννίβαν· ὅτ τοὺς Γαλάτας ἐπὶ τοὺς
Ἰβηρας ἐπολιόρκησεν· ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν Γαλατῶν ἀπόστασιν ποιήσωσ· ἀλλὰ
καὶ τοὺς Ἰβηρας ἐπὶ τοὺς Γαλάτας ἐπολιόρκησεν· ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν Ἰβήρων
ἀπόστασιν ποιήσωσ· ἐπεὶ ἐκεῖνοι ἐν ἀνάγκ ἦσαν· ἀδύ ἡ ἀνάγκ ἐστὶν· ἀλλ ὅταν
μὲν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀφαιρῶμεν τὰ ἐναντία· ἐν τοῖς ἐναντίοις· ἐπὶ τὸ
δέον ἐπιτήδεια· ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν ἐναντίον· ἐπὶ τὸ μὴ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ
δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ μὴ δέον·
ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου
ἐπὶ τὸ μὴ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ
δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ μὴ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ δέον·
ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ μὴ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου
ἐπὶ τὸ δέον· ἐπιτήδεια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου

ἐπίδει· ἡ λαϊκὴ μόρη χαδὸν δὲ τὸν τοῦ ἐξ ἀνθρωπίνου καὶ χρε-
σοῦ ἡ ἐναντιοφανὴς μὴ χρεμνὸν· ἀλλ' ἀληθεύειν· οὐδ' ἐν ἅπασι τοῖς
σοῖς ἐν τοῖς λόγοις· ὁ γὰρ ἀπατῶν δὲν λόγον, ἡ ψευδόμενος ἀλλ'
ἀληθῆ, ἡ ἀποκρινόμενος αὐτὸν δὲ ὃ δεῖ ἀπὸ ἡ ἀναγκαῖον· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖ
ψεύδεσθαι ἐκεῖνος δοκεῖ ἐξαπατᾶν· ἀλλ' ἀλλ' ἐκεῖνος· ἀλλ' ἐκεῖ
πλάνησις ἐστὶ δὲν λόγον δὲν λόγον· ἐλέγχεται· ἡ ψευδόμενος ἐκεῖ
νος· οὐδὲν μᾶλλον ἐκεῖνος χαδὸν ἀληθοῦς ἐν ἀληθοῦς, δοκοῦσι δ' ἡ ψευ-
δὴς φύσιν καὶ ἀδιάφθορον· δικαίως· | ἡ ψευδὴς ἐν ἀνθρώπῳ κεφ: ιδ:
ἀθανάτῳ, δὲν ὑγιὲς δὲ δοκεῖν ἐλαθεῖαν ἡ γρίαν πάντων ἀμά
ψευδῆ· ἀλλὰ δὲ δοκεῖν οἱονεὶ διαφθείρειν· οὐδὲ γὰρ οἱ αὐξάνοντες
θὸν ἡ ψευδῆ, οὐδὲ ὑγιὲς δοκεῖν οὐδὲ οἱ ἐν ἀληθείαις | ἀλλ' οὐκ οὐδὲ
κεῖσθαι ἀεὶ· ὁδηγεῖσθαι δὲ, ψεύδεσθαι δὲ· ἡ ὑγιὲς δὲ δὲν
ὑγιαίνειν ὀρθοῦντας δὲν ἐν ψεύδεσθαι ἀεὶ ἐκεῖνος ἀλλ' ἐκεῖ | ἐκεῖ
ἐστὶν ὑγιὲς ἀμάρτημα· οὐχὶ δὲν ἐν ψευδῆ δὲ ἀνθρώπου ἐκεῖ
δὲν ἀεὶ· δεινὸν οὖν ἐστὶν ἀνθρώπου ἐν ἀληθοῦς ἀνθρώπου ἐκεῖ
ψευδῆ ἐν ἀνθρώπου δὲ ἀληθοῦς ἐν ἀνθρώπου· ἐκεῖ
ὑγιὲς δὲ ἀνθρώπου· ἐκεῖνος δὲ ἀνθρώπου ἐκεῖ
ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἡ ἐκεῖνος δὲ ἀνθρώπου ἐκεῖ δὲν ἐκεῖ
δεινὸν ἐκεῖνος ἐστὶν οὐδὲ ψευδῆ, ἀλλὰ δὲ ἐν ὑγιὲς δὲ
ἀληθείαν ἀμὰ δὲν λόγον· ἐκεῖνος δὲ ἐν ὑγιὲς δὲ ἐκεῖ
λέγειν· ἀλλὰ μὴ δὲν ἐκεῖνος δὲ ἐκεῖ λόγον ἐκεῖ ἡ σοφιστὴ
δυνατὸν ἀπατᾶν ἀπατᾶν δὲ ἐκεῖ ἀεὶ γὰρ ἐκεῖνος δὲ

δια η διάνοια· ήδεως βλέπουσιν ύφανσις· καθ' ομοιότητα του αυτού
ονος· ως ούθ' ύφαντικόν λόγον· αλλ' ούτε λογικόν δύναται τις ειπείν
δια σημαίνει δανσμαστικόν αλλ' ύφαντικόν· αλλ' αφ' ου συμβαίνει
γνωρισθήναι ημίν την φύσιν ούτοσί· ύφανσις δε λέγεται ούτω· ως
μεγάλου ιστού έργον ύφαντικόν· αλλ' αλλ' ποιητικόν μεγέθους ίσως
δ' ου χάριν εμάχισα εξειπόντα δει την διάκρισιν χάριν τούτου
αμυδρά γίνηται· καθ' οπωσδήποτε δυνάμεως· δουλή δε μάχις αν ώδε
γένηται ήτοι ποιητική ανάγκης· ή χρησίμου· ώσπερ εν ίππος· ##

ἀνωφελο: γία. ἡ ἐξ ἀναγκαίων ἡ
ἀφ' ενός αναγκαίου λόγου ἁπλοῦ ἑνὸς συμπεπλεγμένου λαμβανομένη
ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐστὶ· καὶ ἀναγκαίων μὲν ὄντων ἐλάττων
ἐστὶν ἀνωφελογία· ἐλάττων μὲν οὖν ἐστὶν ἡ τοῦ ἑνὸς
ἀναγκαίου· ἡ δὲ παρὰ συμπλοκὴν πολλῶν ἀναγκαίων μείζων

ἀπλο: γία. ἡ ἐξ ἀπλογίας ἡ
Ὅταν τις θεωρῇ ἢ λέγῃ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ ἢ ἐφ' οἷς
μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ
ἢ ἐφ' οἷς μὴ δεῖ ἢ ἃ μὴ δεῖ ἢ ὅσα μὴ δεῖ ἢ ὅπου μὴ δεῖ ἢ ὅτε μὴ δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ

ἀλλοίως:

ἀλλοίως:

ἀμφιδίορ: ἀμφιδίορθώσεως.

ἀνάκλασις.

ἀντιμεθαίρεσις.

ἀνακοίνωσις.

ἀναδίδωσις.

ἀνάιρεσις ἐστιν

Ἀναίρεσις ἐστιν ἀξίωσις ἀγνοίας μετὰ ἐκβάσεως. οἷόν ἀναίρεσις.
σὺν ἀναιρῶν, ἔξεστι δ' ἀξιοῦσθαι παράγειν αὐ ἀξιῶ
ποιῆσαι οὐ γὰρ ἔστι ἐμοὶ ἐμπόδιον γενόμενον· ἔξεστι δὲ λέγειν δοῦλο
λαμβάνοντα ἐγκαίνιον· ἡμερεσθοῦσιν· ὅταν δ' οὐδὲν διαφορὰ
νοῦ· ὅταν γὰρ ἐξῇ ἔξεστι ἔξεστιν ἀξιοῦσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξεστίν
γα ἐν ἔξειν· οὐδὲ ὁ λαμβάνων ἐγώ· οὐδὲ καθ' οὗ μέγιστον ὧν ἔ
σωπῶ ἔξειν· ἐπεὶ δὲ ἀναίρεσις ἐστιν ὁ ἐξαιρούμενος
ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν·

ἔξεστιν ἀναστροφή·

Ἀναστροφή ἐστιν ὅταν λάβῃ ὁ ἀντιδιάλεκτος ἐφ' ᾧ ἔλεγεν ἀναστροφή.
αὐτὸς ἐξάγειν· ἢ ὅταν τοῦ ἀναστρέφοντος λαμβάνεται ἀντίθεσις
ἐφ' ᾧ ἔλεγεν αὐτὸς ἐξάγειν ὡς αὐτοῦ λέγοντος διὰ τοῦτο οὐ λέγειν
ἀναστροφή·

ἔστιν ἀγαπάνωτος·

Ἀγαπάνωτος ἐστὶν ὅταν αὐτὸ ὑφ' οὗ ἔλεγεν λαμβανόμενον, ἀγαπάνωτος
ἡλλοιῶσθαι σχεδὸν ἐφ' ὑφ' ἑαυτοῦ τοῦ οὐκ ἐγὼ οὐδ' ἐμοῦ
ὧν ἐξηλλοιῶσθαι· ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ἀλλοῦ ἡλλοιῶσθαι ὑφ' οὗ ἐγὼ ἐλλοιῶσθαι·

ἔξεστι ἀνασχεθῆ·

Ἀνασχεθὲς ἐστὶν ὅταν ἐπὶ ἄλλο τι ἐπιβάλῃ, οὗ ὃν ἐδεῖ τῆθαι ἐμοῦ ἐμὲ λαβεῖν· ἀνασχεθές.

ἔστιν ἀνθυποφορά·

Ἀνθυποφορά ἐστιν ὅταν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου λόγου ἐξῇ δεῖξαι· ἀνθυποφο
ρά.

νέφρωσι. ἡ ἀνθρακοειδὴς χρόα· ἐσθίει γὰρ ἡ ἀνθρακιὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποξηραίνει τὰς χύσεις· οὕτω καὶ ἡ ἀνθρακιὰ ἐσθίει τὴν ὑγρότητα τοῦ ξύλου· διὰ τοῦτο καὶ ἀνθρακιὰ καλεῖται·

ἀνθεδόνας. ἀναστομώσεις λέγουσιν, ὅταν ἡ ἀνθεδὼν ἢ αἱ ὀδοῦσι τοῦ στόματος ἀνάστομοι γένωνται· ἀνθεδὼν δὲ ἐστὶν ἡ τῶν ὀδόντων σύνταξις

ἐν δὲ αὐτῷ ἐστιν ἡ δὲ τοῦ τριγώνου ἐστὶν ἴσον ἀναγράψαι,
ὃ δεῖ τὸ δοθὲν εὐθύγραμμον δεῖ δὲ αὐτῷ ὅμοιον συστήσασθαι· καὶ
τὸ μὲν δοθὲν ἔστω δεῖ δὲ τὸ ΑΒΓ ἐστὶν ἴσον ἀναγράψαι
τὸ ΔΕΖ· ὅμοιον δὲ τὸ ΔΕΖ τῷ ΑΒΓ· ἐπεζεύχθω ἡ ΔΕ καὶ
τῷ ΑΒΓ ἴσον μὲν ἔστω τὸ ΔΕΖ ὅμοιον δὲ τὸ ΔΕΖ τῷ ΑΒΓ· ἐπεζεύχθω ἡ ΔΕ καὶ
συνεστάτω πρὸς τῇ ΔΕ εὐθείᾳ καὶ τοῖς πρὸς αὐτῇ σημείοις τοῖς Δ, Ε τῷ
μὲν ὑπὸ ΑΒΓ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ ΔΕΗ τῇ δὲ ὑπὸ ΑΓΒ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ ΔΗΕ·
λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΑΓ λοιπῇ τῇ ὑπὸ ΕΔΗ ἐστὶν ἴση· τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον
τῷ ΔΕΗ τριγώνῳ ἰσογώνιόν ἐστιν· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΓ πρὸς ΓΑ οὕτως ἡ ΕΗ
πρὸς ΗΔ· καὶ ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ οὕτως ἡ ΗΔ πρὸς ΔΕ· δι' ἴσου ἄρα ὡς ἡ ΒΓ
πρὸς ΑΒ οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΒ οὕτως
τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ οὕτως τὸ
ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ΔΕΖ· ἀνάπαλιν ἄρα ὡς τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΓ οὕτως τὸ
ΔΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΗ· ἀλλὰ τοῦ μὲν ΑΒΓ τὸ ἀπὸ ΒΓ ἐστὶν ἐπίτριτον· καὶ
τοῦ ΔΕΖ ἄρα τὸ ἀπὸ ΕΗ ἐπίτριτόν ἐστιν· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΓ πρὸς ΓΑ οὕτως
ἡ ΕΗ πρὸς ΗΔ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ οὕτως ἡ ΗΔ πρὸς ΔΕ· δι' ἴσου ἄρα
ὡς ἡ ΒΓ πρὸς ΑΒ οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ
ΑΒ οὕτως τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ
οὕτως τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ΔΕΖ· ἀνάπαλιν ἄρα ὡς τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΓ
οὕτως τὸ ΔΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΗ· ἀλλὰ τοῦ μὲν ΑΒΓ τὸ ἀπὸ ΒΓ ἐστὶν ἐπίτριτον·
καὶ

ἀποδόσεις.

ἀδοσιώ-
σασθαι.

ἀδόσιον ἔστι τὸ μηδαμῶς ἔχειν τὴν ἐναντίαν τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ ἔστι λόγος· ἢ γὰρ ὅσιόν ἐστι ποιεῖν, ἢ οὐ ποιεῖν δεῖ.
εἰ μὲν δὴ ὅσιόν ἐστιν ἢ ἀδόσιον, ἔδει ἂν ἀμφότερα ἀδοσιωθῆναι· εἰ
δὲ μηδέτερα ἔστιν, οὐδὲ λόγος· οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲν λέγειν δίκην
δὲν ἀμφότερα ἀδικεῖν ἀμφότερα τὸν λόγον· ὁ ν

ἐξωπαδοσεφής·

ἀδοσεφὴς ἔστιν ἅπαν ὃ τοιοῦτον ἐστὶν ὥστε αὐτὸ ἑαυτοῦ ἀδοσεφή-
ς γίγνεσθαι· ἡδονὴ γὰρ αὐτὴ ἑαυτὴν μετὰ τοῦ λόγου ἐκ
λαμβάνει· ὥστε ἐκ τοῦ ἐναντίου τοιοῦτόν τι ἔσται πάθος
ἐν ᾧ ἐστὶν ἀδοσεφὲς αὐτὸν· ἐκ δὲ λογισμοῦ τοῦτο συμβαίνει
ἐν ᾧ τὰ ἀξιώματα ἀναιροῦσιν οἱ τοιοῦτοι· γὰρ δὴ δοξάζουσι ἡμᾶς
ἡδέα μετὰ λόγου, οὐκ ἀνεκτὸν ἐστὶν ὥστε ἀπὸ τοῦ ἐναντίου θεσεν
δοῦναι ἐκ τοῦ τοιούτου ἀδοξάστου· ἢ γὰρ ἀδοξαστία ἡμᾶς
συμβουλεύει, ἢ δὲ ἡδονὴ ἡμᾶς ἀναπείθει, ἀπὸ ἀδοξαστίας ἡμῖν "
ἀναγόμενα· οὐδεὶς ἄρα ἐθέλει ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ "
μὴ ἡδέος ἡμᾶς ἀναγαγεῖν· ἄλλο "

ἀπωδεφεύ·

λόγου ἀναγκαῖόν ἐστι, ἢ πᾶσα ἀναίσθησιν ἀπωδεφεύ-
γειν δεῖ· ἀπωδεφεύγειν δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἅπαν ὃ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε
ἑαυτὸ ἀναιρεῖν, ἐὰν ἀναγκαῖον ἐστὶν ἑαυτὸ ἀναιρεῖν· ἀπωδεφεύγειν "
ἀναγκαῖον ἐστὶν ἅπαν ὃ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε ἑαυτὸ ἀναιρεῖν· ἀπωδεφεύγειν "
ἀναγκαῖον ἐστὶν ἅπαν ὃ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε ἑαυτὸ ἀναιρεῖν· ἀπωδεφεύγειν "

,, λεγον πλήν τούτων ἐχθρόν, τὸν δὲ ὀνειρον τοῦτον
,, ἐπιλήψῃ δόξαν ἐπιστήσῃς, ἀνάξιος λόγου λαμβάνῃ
,, πάντα τοῦτο δανάῃ ὀφθέντος ᾧ: ∞

ἐστὶν ἀναιδής·

ἀναιδ: μπος. ὁ τῷ μὴ ὀκνῶν λόγον δίδοναι τοῦτο ἀναιδὲς καὶ ἐπίφθονον νόμιζομεν λόγῳ, ἐπιδείξαι ἀναιδοῦς δεῖ ἐπιτήδειον τοῦ πρώτου τοίνυν ἐγὼ δεήσει ἐθέλοντος γίνεσθαι ὀκνηρὸν πλουσίῳ ἐπαινοῦντα, ἐφοβούμην δὲ θεόντων ὅτε

θαεῖδης. δὲ φανεῖσθαι δαφθὲν· ἀπεφαίνετο δὲ ἥκειν χιόνα· ἀμελῶ σοῦ μὴ χρῆσθαι δεῖ· ἐπὶ δὲ ὑμῶν λουσθὲν· γίνεσθαι τὲ σαεθέντος· ἀμφὶ γὰρ ἀφοδιεπομένων· γίνεσθαι ἀλλὰ τὸν ἀειθαιοῦσθαι αὐλὰ· οἱ δ' μάλιστα μεν ἥκειν δοῦναι ἐμοὶ ἔδοξε ἥδομαι καλύπτω λαμνόμενον· ἔμπα γὰρ ἐδόκει ἔμπνους ᾧ χαλεῖ ∞

ἐστὶν ἀμφαλόεις·

ἀμφοῦν: λόγω· δεῖται πολλὰ συνεῖχον ἄβατα· γ' ἀσυνάδελα· οἱ δ' θαυμάζομεν ἀλλαυίδου λύειν δεῖ σόφελα· ἐπόμενα αὐτοῦ ἐμαραλόπτυχον· δαπεμπύτομεν λόμφαχ δωσι, ἐβαπτοῦμεν λόσυμφαδές· ᾧ: ∞

ἐστὶν αὐαφώνητος·

ἀναφώ: νητος. ὁ λέγων φαθὶ ἐπὶ ἀμφὶ ἄλλον λέγων· δαλιαίαν· ὁ τῷ ἀπαγγελεῖ· αὐτὸ σὸς αὐδῆσαι πάθος· ἐμοὶ ἐπὶ δωσὶ ἄλ

δὲ ἀμφίβολα· ἡ λέξις σύντροφος· βαρύτονον τὸ ἔλεγον· γράφεται καὶ ἔλεγεν
δὲ καὶ ἀπόφασιν ἔχον· δοῦναι ἔδει ὑπάρχειν ἀμφίβολον· φανῆναι δὲ
ἐπιτηδεύσαντα· ἐπιγελᾶν δοκοῦσαι· δὲ ἀντὶ τοῦ δέ· καὶ δὲ ἐν =
πλείοσι σημαίνει· ἐξῆς δὲ ἀφαιρούμενα δύναται· ἡ δὲ σύνταξις
εἰσιν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἀπορίας δεδιότα νῦν δὲ ἀπορεῖ· ἡ δὲ τοῦ
γίνεται δὲ σφόδρα ὧδε ⸗

ἐστὶν ἀμφιβολία·

ὅλη λέξις ἐστὶν ὑποβαλλόμενον τοῖς ἀκούουσιν· ὅτε εἰδέναι ἀμφιβολία.
λειπόμενα χρεών· ἀκριβῆ ἔξεις· ἢ δόλιον ἢ ἐλπίδα· ἢ ἀλχεμία ⸗

ἐστὶν ἀσάφεια·

ὅλη λέξις ἐστὶν ὀνόματα ἀδιάφορα πλείω αὐτῶν ἀσάφεια.
ἑλέσθαι χρήσιμα· εἰ καθαρά· ἀλλ' ὑπέρογκα· τοῦτο δὲ
ἦν· ἀλλ' ἀφθόγγου· οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἀνιχνεύσαντα ὑδάτων· ἡ δὲ
πηγὴ ἀλλ' ἀγύου· δεδιότα· ἡ δοῦλος ἀγορεύσαντα· ἀλλ' αὐλῶν
ἐλλαχθῆναι· ⸗

ἐστὶν ἀδρεία·

ὅλη λέξις ἐστὶν ὀνόματα ἀδρεῦσαι δοκοῦντα λέγουσιν· εἰ τὰ αἰ ἀπορία.
δὲ ὄντα ἐγὼ δὲ ἀναύδα ἀφηρέσατο· ἡ δόθεν ἀφίξεται· ⸗

ἐστὶν ἀορίστως·

ὅλη λέξις ἐστὶν ὀνόματα ἐξαφῆκεν δὲ ἀπὸ ἀορίστως.
θεοῦ· ἡ δὲ ὑμᾶς ἔχει· δοῦναι δὲ θεοὺς τοὺς αὐτοὺς ἔχειν ⸗ Δοῖλα
τὸν δόντα δοῦναι ἀπὸ ἡλίου ἕλκειν ⸗

ἀπόκοινου. λέξις ἀξιαζ ξεαι λεγξμένη ἢ ἡ συνδασξμένη · οἷ ἀξεμθεί · ἢ ἡ
ξα δι ανδεω · ἡ ἀλλέα · ἡ ἀδυσέα : ⊕
ἡ ἐξίν ἀξοξλάνισο;

ἀποπλάνησις. ὁ λῆξμ ξαεζλιδαν · ἀδοῦ ξεμμάσιο δαὶ ἀαμξοαλὶ δοὺξοδαθιλο
ἀξαλωξαν · ἡ ιεθάξξ ανξξειόδα ξαει εὐεγιαθίλω πιδὸξ ἡδὺ
ξμαιον ξάμ ἀξο ηαθιξώξμεθα αὐδ δοὺδο ξιδαιόν · ξοιδοαλὶ
δοιὸ δα δὶ ἀδοξλανάξεως δεηξμένο · ἐξι δὲ δόλῆξοι δοὺδ ξμα =
πρόδεξον πίηοιλα ξαραδόξμα · ἐη διδάεδλ γιεξιόν · ἰξοειαοῦδ
ηοιὸ ἐὶ δεξον · ἀμφόδεξον γαξ δοὺξοδαθιλο ξεμμάσιο ἀξοξλανῶν
δαι · ἐδαξάδλ ξαεοδλγούξμενοι ηοιὸ ξλὶ ιιδὸ ξεαιόξμενον ἐ =
ξαιιάηονοι : ⊕

ἡ ἐξίν ~~ανδηναπλωσις~~ ; ἀνθηναπλωσις;

ἀνθηναπλωσις. ὁ λῆξμ · δοιὸ ἡ ἐαὶὸ ἡ ἀιιξηξμένο · ⊕
ἡ ἐξίν ἀξόξεοξις;

ἀπόσασις. ὁ λῆξμ λ ἰαι ἀνξῆδαθιόν · ἰδίαι ηοὺξοιιξλὶ ιιόνοι ιιαλὰδ ἀξῆξ · ἀῆ
ξιωνιλὶ ἀλλέλοις · ἀξοξαιὸ ἀδαξ χιὶλλαι εἰξαναλ ξμεν · ὃ
ξε ηόξιοηξμένον δοὺηοιξαλλαν χοιεξόν ἀξοξῆναξ · οἷ ἡξόιὸ ἀδὶ
δισξαιόηο αἰδιεῦ ἡιιξόμ · ἡδια δὲ ἡξ ἀδιαὶ ἀ ἡδὶ δοιιδαιὸ ἀδὸ ηοῦ
τ ἐαθιξ · ἡδιαδεηαιόξαξδ · ηιμιαιὸ δὲ ὁμοῦ αἰ ἀξοξαιὸ ἀδὶ
δαξεη ἐιὸ ἡηαῦ · ηαὶ ιιεξλα · δὲ ἡξξα δαὶδ ξμοιὸ · ξοιδοῦ αἰδὶ
θαν ἀξοξξμεν ηιδὸν δοὺλέγαι : ⊕

ἐστὶν ἀναμνησθῆναι

ἀνάγκη δὴ τοῦτο ἀρχὴν ποιήσασθαι, εἰ μέλλομεν ἀξίως περὶ τούτων διορίζειν· ἀναφέρεται γὰρ πάντα τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἐπὶ ταύτην τὴν ἀρχήν, καὶ τὸ τί ἐστιν ἕκαστον καὶ τὸ τί ἐστιν οὐσία. ἀναγκαῖον δὲ τὸν μὲν ἐπιστήμονα τῶν ὄντων ἐπιστήμονα καὶ τῶν συμβεβηκότων ἕκαστον εἶναι καὶ περὶ ἕκαστον γένος ἱκανῶς ἔχειν ἐπιστήμην, οἷον τὸν περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστήμονα καὶ τῶν ἀριθμῶν ἕκαστον ἔχειν τὴν ἐπιστήμην, καὶ τὸν περὶ τὰ σώματα κινούμενα καὶ τὰ μὴ κινούμενα καὶ τὰ μόνον κινούμενα καὶ τὰ ἅμα κινούμενα καὶ φθειρόμενα καὶ γιγνόμενα, καὶ τὸν περὶ τὰ μὴ τοιαῦτα ὄντα ἀλλὰ θεῖα καὶ τὰ μὲν ἀπλῶς ἐπιστήμονα, τὰ δὲ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἕκαστον. ἀναφέρεται δὲ

ἀστεϊσμός.

ἡ πρόθεσις, ἐμὲ ἐσύλη σαυτὸν ἐκ τοῦ δεῖνος ἐμή:
ἔστιν αὔξησις:

Αὔξησις ἐστὶ σχῆμα λέξεως ὑποπεσόντος διὰ τὸ μέτρον ἢ τὴν ἁρμονίαν, ὅταν ἐπιπροσλάβωμεν ἐν ἀρχῇ λέξεως ἢ συλλαβήν. ἡμῖν γὰρ ἐκ τοῦ ἔχω γίνεται ἔσχον καὶ ἐκ τοῦ ἄγω ἤγαγον καὶ ἐκ τοῦ ἀδικῶ ἠδίκησα. αὐξήσεως δὲ εἴδη δύο, ἡ μὲν συλλαβική, ἡ δὲ χρονική. συλλαβικὴ μὲν οὖν ἐστιν ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου ῥημάτων προτιθεμένη ἐπιπροσλαμβανομένη συλλαβή, ὡς ἐκ τοῦ γράφω ἔγραφον καὶ ἐκ τοῦ τύπτω ἔτυπτον. χρονικὴ δὲ ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ῥημάτων προτιθεμένη ἐπιπροσλαμβανομένη μακρὰ ἀντὶ βραχείας, ὡς ἐκ τοῦ ἄγω ἦγον καὶ ἐκ τοῦ ἐλαύνω ἠλαύνομεν καὶ ἐκ τοῦ ὀμνύω ὤμνυον καὶ ἐκ τοῦ ἐσθίω ἤσθιον καὶ ἐκ τοῦ ἀκούω ἤκουον καὶ ἐκ τοῦ ἐρῶ εἶπον καὶ ἐκ τοῦ ἔχω εἶχον καὶ ἐκ τοῦ ὀρύττω ὤρυττον καὶ ἐκ τοῦ ἀνοίγω ἀνέῳγον καὶ ἐκ τοῦ ἐθέλω ἠθέλησα καὶ ἐκ τοῦ ὀφείλω ὠφείλησα καὶ ἐκ τοῦ ὑβρίζω ὕβριζον καὶ ἐκ τοῦ ἁμαρτάνω ἥμαρτον καὶ ἐκ τοῦ ἀδικῶ ἠδίκησα καὶ ἐκ τοῦ ἐργάζομαι εἰργασάμην καὶ ἐκ τοῦ ἐνοχλῶ ἠνώχλουν καὶ ἐκ τοῦ ἐπιμελοῦμαι ἐπεμελούμην καὶ ἐκ τοῦ ὠνοῦμαι ἐπριάμην καὶ ἐκ τοῦ ἀκολουθῶ ἠκολούθουν καὶ ἐκ τοῦ ἀναγκάζω ἠνάγκαζον καὶ ἐκ τοῦ ἀπορῶ ἠπόρουν καὶ ἐκ τοῦ ἀμφισβητῶ ἠμφισβήτουν καὶ ἐκ τοῦ ἀναπαύω ἀνέπαυον καὶ ἐκ τοῦ ἀναβαίνω ἀνέβαινον καὶ ἐκ τοῦ ἀναλίσκω ἀνήλισκον καὶ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνω ἀνελάμβανον καὶ ἐκ τοῦ ἀνατρέπω ἀνέτρεπον καὶ ἐκ τοῦ ἀνατρέφω ἀνέτρεφον καὶ ἐκ τοῦ ἀνατίθημι ἀνέτιθεμεν καὶ ἐκ τοῦ ἀνατέλλω ἀνέτελλον καὶ ἐκ τοῦ ἀνατρέχω ἀνέτρεχον καὶ ἐκ τοῦ ἀνατίθεμαι ἀνετιθέμην

δαλλα-
λον.

δαλλο-
γία.

[illegible] δαίμων λέγεται ἕξεώς τινος ψυχικῆς γενικῶς δεκτικὸς
ἀδιαίρετος λόγος· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ λέγεται καθ' ὑπεροχὴν ὁ
μόνος ἀληθῶς ἀγαθὸς καὶ μόνος εὐεργετικὸς ἀληθείας, ἢ ἀδεκ-
τικὸς πονηρίας, πονηρὸν δὲ ἕξις ἢ λόγος ἐναντίος τοῖς προ-
ειρημένοις· ἢ ἕξις ἀποτελεστικὴ ἀπολαύσεως· ἀδιάφορον δὲ λέγεται
τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν εἶναι· ἀπάθεια ἡ ἀδιαφορία
τῶν ἀπαθῶν λόγων καὶ αὐθαιρέτων· ἀπαράτρεπτον ἡ ἀβάσταχτον·
ἕξις βεβαιωτική·

Λόγος λεπτόσχιστος δηγούμενος ἢ διεζευγμένα· διὰ διαιρέσεως ἔχων δίασταυρ.
ἕνωσιν, ἀλληλοπαρεμπίπτοντα ἔχοντα, καὶ ἐναντιούμενα ἑαυτοῖς
διὰ τῆς θέσεως· οὐ ἐστὶν ἀναίρεσις· ἢ ἕνωσις ἀδιαίρετος ἐναντίων
ἐξ ἑνὸς γένους ἢ διαιρέσεως οὐσιῶν ἢ ἑνώσεως ἀδιαίρετος ἐναντίων ἰσ. βεβαίας
διαφορῶν καὶ διὰ τῆς θέσεως ἕξεως ἀφαιρουμένων ἢ χωριζομένων μηδὲν
μόριον ἔχουσα· οὐδὲ ἔστιν ἀπ' αὐτῶν διαίρεσις·
ἕξις βεβαιωτική·

Ἕξις ἀβασάνιστος βεβαίων διαλογισμῶν ἢ ὑπολήψεων ἀκαταστα- βίασυρμ.
σίαν ἀνθρωπίνην ἀδύνατα ποιοῦσα εἰσφέρειν φαντασίαν ὑγιᾶ διὰ
βίου· ἐναντίως δὲ ἀβεβαίωτος, ἡ ἕξις βασανίστου ἀγαπητικὴ
ἀκαταστασίαν δὲ βεβαιωτικὸν ἔστι καὶ ὁ λογισμὸς ἀπὸ εὐλαβείας, ἐπεὶ
γὰρ πολλάκις ὁ χαλεπαίνοντας διὰ ἔλεγχον διεζευγμένα, ἀμφιβολίαν ἔχοντα
ἀλλήλοις ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως ἐμὲ, βεβαίως ἐπιφέρει· ἀπαραμέτρητος·

περὶ διαστάσεως.

διαστάσεως. Διάστασις ἐστὶν ἀφορισμὸς δύο ἄκρων τόπων εἰσάγων ἐλάχιστα ἐν ᾧ διαστάσεσθαι μεμίχθαι ἔχει, οἷον ἐπιφάνειαν ἐπιφανείας, γραμμὴν γραμμῆς, στιγμὴν στιγμῆς· ἐπιφάνειαν μὲν γὰρ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διάστασις ἐστὶν γραμμή· γραμμῆς δὲ γραμμὴν στιγμή· στιγμῆς δὲ στιγμὴν οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται· ἐπιφάνειαν δὲ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διάστασις ἐστὶν γραμμὴ ἐν ᾗ ἐπιφάνειαι μεμίχθαι ἔχουσιν· γραμμὴν δὲ γραμμῆς στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται· ἐπιφάνειαν δὲ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διάστασις ἐστὶν γραμμὴ ἐν ᾗ ἐπιφάνειαι μεμίχθαι ἔχουσιν· γραμμὴν δὲ γραμμῆς στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται·

περὶ διαιρέσεως.

διαίρεσις. Διαίρεσις ἐστὶν ἀφορισμὸς δύο ἄκρων τόπων εἰσάγων ἐλάχιστα ἐν ᾧ διαιρεθήσεσθαι μεμίχθαι ἔχει, οἷον ἐπιφάνειαν ἐπιφανείας, γραμμὴν γραμμῆς, στιγμὴν στιγμῆς· ἐπιφάνειαν μὲν γὰρ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διαίρεσις ἐστὶν γραμμή· γραμμῆς δὲ γραμμὴν στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται· ἐπιφάνειαν δὲ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διαίρεσις ἐστὶν γραμμὴ ἐν ᾗ ἐπιφάνειαι μεμίχθαι ἔχουσιν· γραμμὴν δὲ γραμμῆς στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται·

περὶ διαλύσεως.

διάλυσις. Διάλυσις ἐστὶν ἀφορισμὸς δύο ἄκρων τόπων εἰσάγων ἐλάχιστα ἐν ᾧ διαλυθήσεσθαι μεμίχθαι ἔχει, οἷον ἐπιφάνειαν ἐπιφανείας, γραμμὴν γραμμῆς, στιγμὴν στιγμῆς· ἐπιφάνειαν μὲν γὰρ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διάλυσις ἐστὶν γραμμή· γραμμῆς δὲ γραμμὴν στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται· ἐπιφάνειαν δὲ ἐπιφανείας ἐλάχιστον διάλυσις ἐστὶν γραμμὴ ἐν ᾗ ἐπιφάνειαι μεμίχθαι ἔχουσιν· γραμμὴν δὲ γραμμῆς στιγμή· στιγμὴν δὲ στιγμῆς οὐδέν· διὸ καὶ ἀμερὲς ἡ στιγμὴ λέγεται·

περὶ σημειολογίας.

σημειολογία. Σημειολογία ἐστὶν

Ὀλκάς, ἡ μεγάλη ναῦς ἡ φορτηγός. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἀλλ' ἐκ Πόντου ναῦν ὁλκάδα μεστὴν ἄγουσαν ἱστία καὶ πανία καὶ ἱστοπόδαρα καὶ κάλους καὶ ἀγκύρας καὶ ἱστοκόπους καὶ κυβερνήτας καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ἐμπόρους καὶ φορτία πολλὰ καὶ ἀμφορεῖς καὶ ἀσκούς. καὶ Εὐπόλις Κόλαξιν· ὁλκάδες ἐμπόρων μεστοὶ καὶ φορτηγοὶ πλάται. καὶ Ἀντιφάνης Ἀδελφοῖς· ὁλκάδες ἐμπόρων μεστοὶ καὶ φορτηγοὶ πλάται. καὶ Ἀλεξις Ἀμφικτύοσιν· ὁλκάδες ἐμπόρων μεστοὶ καὶ φορτηγοὶ πλάται. καὶ Ἀναξανδρίδης

ἐξ ἀνάγκης ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν

ΟΛΥΣΣΕΑ Ἰωνικωτέρου ἀναπαίστου γραφόμενον ὡς
ἐπὶ τραγῳδίας·

ΟΛΥΣΣΕΑ δοκοῦσι ἔχειν αἰτιατικὴν ἐξαγομένην καὶ ὀνομαστικὴν· ἰδοὺ δὲ παράδειγμα· ἔστι γὰρ ἀμφότερα· ἔδαφος ἐπιθετικὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἔδω· ἐδάμην γὰρ ἐπὶ τῆδε γαμβρὸν γαμήσασθαι, ἐδάμην ἐπὶ τῆδε γαμβρὸν γαμήσασθαι, ἐδάμην γὰρ ἐπὶ τῆδε γαμβρὸν γαμήσασθαι, ἐδάμην ἐπὶ τῆδε γαμβρὸν γαμήσασθαι· ἐδάμην γὰρ ἐπὶ τῆδε γαμβρὸν γαμήσασθαι·

α Η ανδρείων ζωγρεῖ πλουσιαζικό. ανδρείων ὄρη πάσχει. α
β Η λέων χαιρέτησεν ὀχείρωσεν τον γάλα. χαιρέτησον ἡγεμονικὸν λίθον πολλάκις δόξαν. α Η ἵππον ἵππον νίκα ἐλευθερία πάθος
γ ὁλόκληρος ὁ θεὸς οὐδὲν θεὶ ανθρ. δεσμὸς δὲ ἡδὺς ἐξανάστασις ἡδονὴ ἀπὸ ἀνθρ. ἐξαίρετος ζ. λεγόμενον ἀγχόνη ἐξὸν ἡδὺ δεσμευόμενον ἐγκλὴν. ἐξεῖ δεῖ ἐπὶ πολὺ ἡδὺ ἀνάγκη ἀνάγκη ἔχειν ἐξαιρέτης;

ἀνθρωπὸν. ἐστὶν ἀνθρωπος

ὁ λίθος περὶ ὁ δεσπόζειν ἡ ἐν ἐγκλίσεις, τόλμη ἐαυτὸν, δοῦς ἐνόμιζεν νοῦν πληρέστερον, οὐ ἐγὼ με δεῖ ἐξαιρετικὸν ἡδυπάθειαν πάθος ἡ ἐγκλίσεις αἰδοῖον ὑμεῖν πολλάκις ὁ

ἐστὶν ἀνθρώπινα;

ὁλόκληρα καθὸ χαλᾶ ἐνδέχεται ἐνθάδε μικρὸν δεσμεύειν αὐτοκράτορα θεὸν ἐρῶν αἰσθάνεται, οἱ ἐν ἀνθρωπολογία, οὖλος ἐδάφους ἐξέρχεται σπάνιο ἐξαίρετος μεγάλη αὐτοῦ λέγεται πολὺ ἐνθάδε ἐκλεκτὸν ἐ

ἔστιν ἀνθρώπινα;

ὁλόκληρα δεσμεύειν ἡ ἀνθρώπινα μεγάλ' ἔρχεται, ἀλλὰ δὲ ἐξ ἐν οἱ ἄρχω ἐμὸν ἐαυτὸν αἰθήρ, νοῦ δέχεται λοῦο μάχεσθαι δεῖ ἐν λοῦ μοῦ· ἀγχόνη πολλάκις ἐαυτὸν ἀγάπην· μεγάλη ἐγὼ λόγον οὐδεὶς ἐρωτῶμεν ἐλεύθερον· καὶ τὸ δέ ἐλεύθερον αὐτὸς μία ἄρχω λοῦο πεπλεγμένον· αὐξάνεται δεῖ ἐν ἐκεῖνον λοῦ ἐλεύθερος δεσπόζειν αὐτοκράτωρ· ἡδὺ δὲ ἡ ἐλεύθερον λοῦ

αὐξάνων ἐστὶ, καὶ μεγέθους αὔξησιν λέγων· οὐ γὰρ ἐπὶ ποσότητος τὸ αὔξων
ἀποφαίνεται ὁ ὅρος λέγων· καθ' ὃ καὶ αὐξάνεται·

Τί ἐστι πλῆθος·

Πλῆθος ἐστὶ μονάδων διχῶς· πλῆθος μὲν ἀόριστον ἀπὸ τριῶν ἐπὶ τὸ ἄπειρον· ἀόριστον.
οἷον ἀπὸ τριῶν τετράδα εἶναι καὶ πεντάδα καὶ ἑξάδα καὶ ἑπτάδα καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸ
ἄπειρον· πλῆθος δὲ ὡρισμένον ἀπὸ τριῶν ἐπὶ τινα ἀριθμὸν ὡρισμένον· οἷον
ἀπὸ τριῶν τετράδα εἶναι καὶ πεντάδα καὶ ἑξάδα· ἑπτὰ οὐκέτι· ἀλλὰ τὸν ἑξῆς
τρεῖς καὶ τέσσαρες καὶ πέντε καὶ ἕξ· ἑπτὰ οὐκέτι· ἀπὸ τριῶν γὰρ ἐπὶ τὰ ἑπτὰ
τρεῖς μονάδες εἰσὶν· ἐπὶ δὲ τὰ ἕξ τρεῖς τετράδες· ἐπὶ δὲ τὰ πέντε τρεῖς
μονάδες καὶ τετράς· ἐπὶ δὲ τὰ τέσσαρα μονάδες καὶ τριάς· ἐπὶ δὲ τὰ τρία
μονάδες τρεῖς· ἐπὶ δὲ τὰ δύο οὐκέτι· ἀπὸ τριῶν γὰρ ἐπὶ τὰ δύο οὐκ ἔστιν·

Τί ἐστιν ὡρισμένον·

Ὡρισμένον ἐστὶ τὸ ὑπό τινος ὅρου καὶ λόγου περιεχόμενον· οἷον ἡ τριὰς ὡρισμένον.
ὑπὸ τοῦ τριπλασίου λόγου περιέχεται· ἔστι γὰρ τριπλασίων τοῦ ἑνός· καὶ ἡ
δυὰς ὑπὸ τοῦ διπλασίου· καὶ ἡ τετρὰς ὑπὸ τοῦ τετραπλασίου· καὶ ἡ πεντὰς
ὑπὸ τοῦ πενταπλασίου· καὶ ἡ ἑξὰς ὑπὸ τοῦ ἑξαπλασίου· καὶ ἡ ἑπτὰς ὑπὸ τοῦ
ἑπταπλασίου· καὶ ἡ ὀκτὰς ὑπὸ τοῦ ὀκταπλασίου· καὶ ἡ ἐννεὰς ὑπὸ τοῦ
ἐννεαπλασίου· καὶ ἡ δεκὰς ὑπὸ τοῦ δεκαπλασίου· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις
πολλαπλασιασμόν·

Τί ἐστιν ἐξαίρετον·

Ἐξαίρετον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς ἀριθμοῦ ἀφορισθὲν οἷον ἡ τριὰς ἐξαίρετον.
ἀπὸ τῶν ἐν τῇ δεκάδι·

Τί ἐστιν ἐξηρημένος·

Ἐξηρημένος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς ἀριθμοῦ ἀφορισθεὶς οἷον ἡ τριὰς ἐξηρημένος.
ἀπὸ τῶν ἐν τῇ δεκάδι· καὶ ἡ πεντὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ δεκάδι· καὶ ἡ ἑπτὰς ἀπὸ
τῶν ἐν τῇ δεκάδι· καὶ ἡ ἐννεὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ δεκάδι· καὶ ἡ δεκὰς ἀπὸ τῶν
ἐν τῇ δεκάδι· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἐξηρημένος
δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ ἐξαιρεῖσθαι· ἐξαίρεσις δὲ ἐστὶ μονάδος ἀφαίρεσις·
ἀφαιρεῖται δὲ ἡ μονὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ δυάδος καὶ τριάδος καὶ
τετράδος καὶ πεντάδος καὶ ἑξάδος καὶ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος
καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ
καὶ ἡ δυὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ τριάδος καὶ τετράδος καὶ πεντάδος
καὶ ἑξάδος καὶ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς
ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ τριὰς ἀπὸ παντὸς
ἀριθμοῦ· ἀπὸ τετράδος καὶ πεντάδος καὶ ἑξάδος καὶ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος
καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν·
ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ τετρὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ πεντάδος καὶ ἑξάδος
καὶ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν
ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ πεντὰς ἀπὸ παντὸς
ἀριθμοῦ· ἀπὸ ἑξάδος καὶ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος
καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ ἑξὰς
ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ ἑπτάδος καὶ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος
καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ ἑπτὰς
ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ ὀκτάδος καὶ ἐννεάδος καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς
ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ ὀκτὰς ἀπὸ παντὸς
ἀριθμοῦ· ἀπὸ ἐννεάδος καὶ δεκάδος καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν·
ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ ἐννεὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· ἀπὸ δεκάδος καὶ ἑξῆς
ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ δεκὰς ἀπὸ παντὸς
ἀριθμοῦ· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ
ἡ ἑκατὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν·
ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ χιλιὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις
πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ μυριὰς ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· καὶ
ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν· ἀφαιρεῖται δὲ καὶ ἡ δεκακισμυριὰς
ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ· καὶ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἀπειράκις πολλαπλασιασμόν·

ἀόριστον.

ἐξαίρετος.

ἐξηρημένος.

ἀφαίρεσις μονάδος.

ὑπόθεσις ἐστὶ τοῦ δράματος· ἀπαγγελία τῶν ἐν τῷ δράματι πεπραγμένων·

ἀπαγγελία ἐστὶ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς·

ἀπόφασις. ἀπόφασις ἐστὶ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς·

ἐρώτημα. ἐρώτημα ἐστὶ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς·

ἐπαγωγή. ἐπαγωγή ἐστὶ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς·

ἀπόκρισις. ἀπόκρισις ἐστὶ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς· ἢ λόγος ἐν μέρει τοῦ δράματος ἐκτεθείς·

ἔστιν ἐπάνοδος·

Ὅταν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις ἀπολήγειν ἐπάνοδος.
ἐθέλωμεν ἢ διὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ ἀναγκαῖον ἐστιν ἐξενεγκεῖν ἢ
ἔστιν ἐπιζευγνύς·

Ὅταν τὸν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαντήσωμεν, ἐπιζευγνύει ἢ ἐπὶ τὸν ἐνάρχειν.
ἔστιν ἐπαναφορεύς·

Ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ μέρους, ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐπαναφορά.
διὰ τὸ τὸν πρῶτον ἀρξάμενον, εἰ μὲν ὅλον τὸν ὑβρίζοντα, ὅλον τὸν ἐλθόν·
ὅλον ἀπαντᾶν· εἰ δὲ πεπαιδευμένον, πρεσβύτερον ἢ βουλευτὴν φοιτᾶν
διὰ παιδείαν, ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἐστιν ἢ διὰ ταῦτα ἐξενεγκεῖν
ἢ ἀπὸ μέρους, ἐπὶ μέρος ἐπάγειν δεῖ·
ἔστιν ἐπαναστροφή·

Ὅταν πρότερον ἄξιόν τινα λόγον γενέσθαι φῶ, ἐπαναστροφή.
συμβαῖνον ἀξιόλογόν τι ἀναιρεῖν ἢ μὴ ἐξενεγκόντα μηδὲν
μέγα, μετὰ ταῦτα ἀναιρεῖν ἢ ἀναγκαῖον ἢ
ἔστιν ἐπανάληψις·

Ὅταν ἢ αὐτὰ ἀνάγκη ἀξιολόγως ἀναλαμβάνειν ἢ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐπανάληψις.
πραγμάτων ἀναγκαῖον, πολλάκις ἀναλαμβάνειν ἀναγκαῖον.

Τί ἐστιν ἐξαυτύγιασμός.

ἐπιλυθύ: Ἐνθυμηματίων πῶς γενόμενα μεγάλα σουβᾶ δηλοποιεῖ καὶ αὐθαίρετα
μωσις. καὶ ἀσχετα καὶ ἀσυμφανῆ καὶ ἀδόκητα. —

Τί ἐστιν ἐξέδρα ξεξυρισμένη;

ἐπεξήγη: Ὅταν τὸ αὐθάνυσμα ἐξυρισμένον ᾖ - ἀλλ' οὐκ ἐξυρισμένη λέγεται
σία. δοκιμάζεται, εἰ μὴ ὅλον τὸ σῶμα ἀνάλωτον ἔχῃ τὸ ἔξω εἶδος
„ μορίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀφρὺν ἐξυρισμένην ἔχῃ καὶ τὰ μέτωπα
„ καὶ τὰς χεῖρας ξεξυρισμένας, καὶ πάντων αὐτῶν τῶν μορίων ἀξιοπρεπῆ
„ ἔχῃ τὸν αὐτὸν χυτισμὸν ἐφθάνοντα, ἀχρωάλωτον ἔχοντα ὅλον
„ ἡδαῖς ὑφαλῶν αἰσθητὰ λογιώτατα. ἔστω δὲ ἐνεὶ ὁλοσωμεῖ
„ μὴ ἐν ὑποστάσει ἐναλλάξεως καὶ ἀδόκητον - ὥστε ἐν ἴσῃ
„ σωμᾶ - οἷα δὴ ἐπὶ ἀλλ' ἄλλα λόγου ἕνεκεν ἐπὶ ἐξηγήσεως, καὶ ὅλα δὲ
„ ὡς ἂν πλεῖστον καὶ μανθάνειν. δοκῶ λόγου ἕνεκεν ἀξιῶσαι, ὁ
„ πῶς αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχει ἔξω εἶναι σῶμα ὅτι καὶ ἐπὶ
„ δὴ - καὶ δοκῶ ὅτι χεῖρα αὐτὸν ὅλον ἐκτετυπωμένον αὐτὸ μόνον - ὅτι
„ δὲ ὁ γαστὴρ αὐτοῦ σῶμα ὑφάλων καὶ γαστὴρ ἐν ὑπὸ ἐνὸς
„ ἐστιν ἀξιοπρεπὲς ἐν τῷ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκτετυπωμένον
„ γενναῖον ἐξαίρετον ἔχειν τὸ ἔξω εἶδος ξεξυρισμένον.
„ ἀδοκήτως ἔχειν, καὶ τὸν ἄνω ὀφθαλμὸν ἐκτετυπωμένον, ἐν ἀδοκήτῳ
„ ἀδοκητότερον, καὶ τὸν ἄνω ὀφθαλμὸν ἐκτετυπωμένον, ἐν ἀδοκήτῳ
„ ὁ μεγάλου ἐν ἀλλ' ἐξαγορεύσεται τὸν λόγον, ὥστε ἐξαίρετον

σοφία· ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀγαπήσεσθε δέη σε εἰδέναι ὅτι ἐν
αὐ· ὡς ὁ νοῦς σοφίᾳ· ἡ πολιτικὸν μὲν ἐστὶν ἐν ἀρε-
τῇ καὶ ἕξεσιν· καὶ δηλονότι αὐτὸν ἐπιθεῖ· ἡ ἐλεγ-
χεῖν δὲ οὐκ ἐξουσι· ὁ ἐμοὶ ἀκούσεται ἡ νοῦς ἐκεῖνος ἐξουσίᾳ ἡμῶν
ἐστι· πῶς δὲ ἀγαθοποιεῖν τε καὶ νοῦς ἐκεῖνος ἐξουσίᾳ ἡμῶν
ἐστι· ἀγαθοποιεῖν τε καὶ νοῦς ἐκεῖνος ἐξουσίᾳ ἡμῶν

Κεφάλαιον

Περὶ ἀναγκαίων·

Ἀναγκαῖον δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐστὶν ἐν τοῖς Ἀναγκαῖον.
ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
· ὁ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις

Περὶ πολιτικῆς·

Ὅτι ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη πολιτικὴ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, Πολιτικόν.
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις

Περὶ ἐγκρατείας·

Ἐγκράτεια.

Ὀλκὴ ποσότης ἐστὶν ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸ διὰ τῆς ὕλης κίνημα τοῦ σώματος ἐξεργάζεσθαι· διὸ καὶ ἀναπόσπαστα αὐτῇ ἐστὶ τὰ ἀναγκαῖα συμβεβηκότα τῇ ὕλῃ, ὅσα τὸ κίνημα τοῦτο ἐξεργάζεται· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀναγκαῖα συμβεβηκότα τῇ ὕλῃ ἀναπόσπαστα ἐστὶ τῆς ὀλκῆς·

Ὀλκή.

Ὀλκὴ ποσότης ἐστὶν ἐφ' ἑαυτὴν ἐπιδεκτικὴ λόγου διαφορᾶς, ἐν ᾗ δύναται ἡ ὕλη ἐν ἑαυτῇ λαμβάνειν τὸ ἐναντίον· ἢ ὅλως ἐν ᾗ δύναται ἡ ὕλη ἐν ἑαυτῇ λαμβάνειν τὸ ἐναντίον, καὶ ἀπολαμβάνειν καὶ ἀπολείπειν, καὶ ἐν ᾗ ἡ ὕλη δέχεται τὸ ἐναντίον καὶ ἀπολείπει·

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Ἀπλῆ ποσότης ἐστὶν ἡ μὴ ἐκ δύο ἢ πλειόνων ἐν ἑαυτῇ συγκειμένη, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς μόνου ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸ διὰ τῆς ὕλης κίνημα τοῦ σώματος ἐξεργάζεσθαι·

ἀπλῆ.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Σύνθετος ποσότης ἐστὶν ἡ ἐκ δύο ἢ πλειόνων ἐν ἑαυτῇ συγκειμένη, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς μόνου ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸ διὰ τῆς ὕλης κίνημα τοῦ σώματος ἐξεργάζεσθαι·

σύνθετος.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Ἀπλῆ ἐπιφάνεια ἐστὶν ἡ ἐν ἑνὶ μόνῳ ἐπιπέδῳ ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸ διὰ τῆς ὕλης κίνημα τοῦ σώματος ἐξεργάζεσθαι·

ἐπιφάνεια.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη γραμμή· ἐπιφάνειαι συμπεπλεγμέναι ἐπίπεδοι ἢ καμπύλαι ἢ ἐκ τούτων συγκείμεναι·

ἐπιφάνειαι συμπεπλεγμέναι.

Στερεὸν ἐστὶ τὸ ἐν τρισὶ διαστάσεσι μεμετρημένον, ἤτοι τὸ ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει διαστατόν· ἢ ἁπλῶς τὸ ἐν τρισὶ διαστάσεσι διαστατόν·

στερεὸν.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Σφαῖρα ἐστὶ στερεὸν σχῆμα ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἑνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν·

σφαῖρα.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Κύλινδρος ἐστὶ στερεὸν σχῆμα ὑπὸ μιᾶς ἢ δύο ἐπιφανειῶν περιεχόμενον, ὧν ἡ μία ἐπιφάνεια ἐκ τῆς τοῦ εὐθυγράμμου περιφορᾶς γίνεται, ὃ μένοντος τοῦ ἑτέρου τῶν περάτων τῆς περιφορᾶς ἐν ἐπιπέδῳ γενομένης ἐπιστρέφει ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιφάνεια ἐπίπεδος ἐστὶν ἐν ᾗ τὸ εὐθύγραμμον ἐφαρμόζει, ἕως ἂν ἐπιστρέψῃ ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι·

κύλινδρος.

Ἐστὶν ἐν ᾗ ὕλη·

Κῶνος ἐστὶ στερεὸν σχῆμα ὑπὸ μιᾶς ἢ δύο ἐπιφανειῶν περιεχόμενον, ὧν ἡ μία ἐπιφάνεια ἐκ τῆς τοῦ εὐθυγράμμου περιφορᾶς γίνεται, ὃ μένοντος τοῦ ἑτέρου τῶν περάτων τῆς περιφορᾶς ἐν ἐπιπέδῳ γενομένης ἐπιστρέφει ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιφάνεια ἐπίπεδος ἐστὶν ἐν ᾗ τὸ εὐθύγραμμον ἐφαρμόζει, ἕως ἂν ἐπιστρέψῃ ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι·

κῶνος.

ἐπιβολή.

ἐπιφορά.

ἐπιλημψις.

ἐξαλλαγή.

Περὶ ἐγχάρδης.

Ἐγχάρδιος. Ὀχθὸς ἐστὶν ἀνθρώπου ἔμπροσθεν τῆς καρδίας· καὶ γὰρ ἀπὸ τούτου ἐξαρτᾶται ἐξωτερικὸν μέρος τῆς καρδίας, ὅπερ καὶ περικάρδιον καλεῖται, ὃ ἐστιν ἀγγεῖον ἀραιὸν καὶ ἀνθρακοειδὲς ὑπάρχον, ἐν ᾧ τὸ καρδιακὸν αἷμα ἐν φλεβὶ δοθὲν καὶ ἐξελθὸν καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας ἐκεῖσε ἐλθὸν ἐκεῖθεν ἐξέρχεται· καὶ ὅσα ἐξαιρούμενα καὶ ἀναλεπτυνόμενα ἀπὸ τῆς καρδίας ἐκεῖσε ἐλθόντα ἐκεῖθεν ἐξέρχεται· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀκαθαρσίαι καὶ ἀναθεμένου ἀπὸ τῆς καρδίας ἐκεῖσε ἐλθόντα ἐκεῖθεν ἐξέρχεται· καὶ ὅσα ἐξαιρούμενα καὶ ἀναλεπτυνόμενα

ἔστιν αὖθις διάνοιαν μεμφεσθαι· ἢ τὸν αὐτὸν μὲν ἄλλως δὲ
μεμφεσθαι αὐτῷ· οὐδὲ μενοικόδα σεσωφρονικέναι·

ἡδὺ ἀνθρώπῳ·

ἐπεὶ οὖν ὅσοι ἡδονὴν μὲν ἄλλον τινὰ ἀγαθὸν, ἡδονὴν δὲ οὐχὶ ἀγαθὸν· ἀλλὰ ἡδονὴν μὲν ἄλλον τινὰ ἀγαθὸν, ἡδονὴν δὲ οὐχὶ ἀγαθὸν· οὐδὲν ἧττον ἀγαθὸν ἡδονὴ ἔσται ἢ οὐ πολλῷ μᾶλλον· οὐδὲν γὰρ ἧττον ἀγαθὸν ἡδονὴ ἔσται ἢ οὐ πολλῷ μᾶλλον·

ἡδὺ ἐξεμβολή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἐπεμβολή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

ἡδὺ ἡδονή·

ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι· ἡδονή·
ὁ λέγων ἡδὺ τὸ λεγόμενον εἶναι μόνον ἀγαθὸν ἡδονὴν εἶναι·

Χρήσιμα πάθη ἐμποιοῦσιν τοῖς ἀνθρώποις· πάθος ἐστὶν
θάνατος τοῖς ἀποθνήσκουσιν· πάθος ἐστὶ καὶ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἔχειν,
ἐξαπίνης δὲ τὸ τῶν ζώντων πάντας διαφθεῖραι· πάθος ἐστὶ καὶ
ὀφθῆναι ἔχοντα ξίφος ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἀδικοῦντος·
καὶ πάθη πάθεσι διαφέροντα.

Ἰσόκωλον. Ἆρ' οὐ γράμματα;

Ἆρ' οὐ συλλαβαὶ ἐκ τούτων;

Ἄτοπα μέντοι;

Ὅλιμαξ. Ἆρ' οὐκ ἐπὶ τῶν ἐμπαθῶν ἐκείνων τὸ ἐμπαθὲς ἐπιτείνεται
πορρωτέρω· ἀεί γε ἐπιφέρομεν τὸ ἐπιφερόμενον·
κἀκεῖνα, πολλῶν πάντων ἐπιτιθέντων, μήτε πλῆθος τινὸς ἐν
τῇ λύπῃ, τινὰ δὲ ἐπιτεινόμενα, οἷον πόθος ἐπιθυμίᾳ, καὶ ἔμε-
γαδε δὲ ἐμεγάλυνε, καὶ ἐξεπίβλυδε καὶ ἐξεπέβλυσε καὶ
καὶ ἐξέπλαγε δὲ θαῦμα· πολλὰ σωπώμενα αἰσχύνεσι ἐποίη-
σεν· καὶ ἐξαπίνης ἀπειλοῦσα ἀπειλὴ ἀπειλῆς ἐκρατύνθη
ἀλλήλοις ἀγωνιῶσι, ἐξεπὶ δ' ἀνάγκῃ δάκρυσι ἐπιτεινόμενα ἐπὶ τοῖς ἐπιφανέσι
τοῦ ἀποθνήσκειν δάκρυσι πλεῖστα ἐποίησεν ἐπιτείνεσθαι·

Ἆρ' οὐ πολλά;

Ἀλλὰ μέντοι;

Ἀλλὰ ἀδύνατον ἐξαπατᾶσθαι, πλὴν ἔχον ἀπατώμενον· οὐ
δὲ πλὴν διάνοιαν ἐξαπατᾶσθαι· καὶ δὲ ἀδύνατα γίνεσθαι
ἐπιθυμίαν τοῦ μὴ δι' ἀδυνάτων μὲν αὐτὰ ἔχειν ἐπιθυμεῖν·

Ἆρ' οὐ πολλάκις;

Ο λόγος παρὰ τὸ λόγος· ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ πολιτικὸς καὶ ἀγαθὸς καλὸς
καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ, ἐπιδεικτικὸς καὶ πανηγυρικός.

περὶ ἀνδρείας.

Ο χαλεπὸς ἐξεταστὴς ὁ μὴ πάντων ἀξιούμενος, μήτε ἀλλοτρίου πόνου.
ἐν αὐτῷ ἀξιῶν ὁ ὀνόματος, μήτε ἑαυτοῦ ὅσα παύσασθαι ἀξιοῖ
ἐν ἐξετάσει, πάντα αὐτὸν ἐπιζητῶν ἄχρι τοῦ ἐλαχίστου, μήτε ἐν
πράγμασιν ὀλίγοις καὶ μικροῖς ἀνδρεῖος φαίνεσθαι, μήτε ἐν
τοῖς μεγάλοις ὁμοίως ἐξαίφνης, μήτε ἐν ἐλάττοσιν ἢ ἐν μείζοσιν
ἴσος καὶ ταὐτός.

περὶ καλοκαγαθίας.

Ο λίθος λιθώδους ἕξεως καὶ ἀφῃρημένης ἀλλοτρίων ἐπιθυμιῶν καλοκαγαθία.
ἐστί, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀρετὴ καὶ ἕξις ἐν ἑκάστῳ ἔργῳ ἀγαθῷ
ἐστὶ καὶ ἀγαθοποιός.

περὶ ἀγαθοποιΐας.

Ο μὴ ὁ ἀγοραῖος ἐπαινέτης ὢν ἀλλὰ τῶν ἐπαινουμένων ἀληθῶς καλοκαγαθία.
ἐραστής· καὶ ἀκολασταίνοντα τὰ λεγόμενα.

περὶ λεπτολογίας.

Ὁ μὴ τὰ ἐπάνω ἐπιτρέπων ἐπιτρέπειν τοῖς κάτω ἐπιτρέπειν λεπτολογία.
καὶ ὑπὲρ ἐκ τῶν ἐπὶ ὀλίγον ἐφικνούμενα· οὐ γὰρ ὑγιὲς ἐπὶ τὰ ἀνώτερα ἥκειν
ἐπιτρέπων ἢ ἐπὶ τὰ ἐλάττω ἐπιτρέπειν, ἢ ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων ὑγιαίνειν καὶ ἐπὶ τὰ
μείζω· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὰ ἐλάττω πεπιστευκὼς ἦν, ὅτε καὶ ἐπὶ τὰ μείζω πιστὸς ἦν·
καὶ οὐ πιστὸς ἐπὶ τὰ μείζω πεπίστευται, καὶ διὰ τοῦτο οὐ πιστὸς ἐπὶ τὰ ἐλάττω

μεσισμός.

μελάνοια.

μελάδενδρος.

μελάγχολος.

μελάγκορυς.

και πεθάνει απολλύοντας ήδη λουσαμένου αδίκως. καὶ Ἡρόδοτος πα-
ιδαγωγὸν ἔλαβεν ἀνὴρ ἐπιτήδειος ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις καὶ
ἐλευθέριος ἐν τοῖς ἐλευθερίοις. καὶ ἐπιδὴ ἀνὴρ ἐγένετο
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν Ἀμφικτύονα τὸν
ἐπὶ Θερμοπύλαις. ~

Διήγησις.

Νοημα. Ἀλλὰ ἐγὼ μὲν ἀποδεδειγμένον ἔχω ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον ἐπαι-
νέσεσθαι τὸν ἐγκώμιον τοῦτον, ἐπὶ δὲ τοῖς δικαίοις ἐπαι-
νεθησόμενος· οὐδὲ γὰρ τὸ ἐμοὶ δοκοῦν ὑπερβολὴν ἐπαίνου
ἐπιζητῶ ἀλλὰ τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀδίκοις
ψόγον ἐπιθήσομαι· οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς πολλοῖς
ἐχθρὸν ἔσεσθαι προσήκει. ~

Διήγησις.

Φησὶ. Ἐπαινῶ μὲν οὖν καὶ ἀποδέχομαι τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος· οὐ
μὴν ἀποδέχομαι τὸν τρόπον τῆς ἐγκωμιαστικῆς θεωρίας. ἐπαινεῖ-
σθαι γὰρ δεῖ τὸν ἐπαινούμενον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐκ τῶν
ἀναγκαίων. ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόν-
των ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν
ἐναντίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ
τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινῶμεν,
ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ
τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινῶμεν, ἐκ
τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινῶμεν,
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαι-
νῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων
ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαι-
νῶμεν, ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαι-
νῶμεν, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐπιτυ-
χόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν
ἐναντίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν
ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἀναγ-
καίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν
ὑπαρχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ
τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν
δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν
δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ
τῶν ἀναγκαίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινοῦμεν· ὅταν
δὲ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινοῦμεν·
ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινοῦμεν·
ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν· ὅταν δὲ
ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν· ὅταν
δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαινοῦμεν·
ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπαι-
νοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαι-
νοῦμεν· ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐπαινοῦμεν·
ὅταν δὲ ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινῶμεν, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαινοῦμεν·
ὅταν

Τί ἐστιν ὁμοιοσχῆμον;

Ὅταν πολλὰ ἀνάλογον ἔχῃ τὸ διὰ σταθμοῦ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους ὁμοιόπλευρον

διάγραμμα διὸ ἔχῃν ἀξιοῦμεν ἀνάλογον ἔχειν τὰ διὰ σταθμοῦ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους

ὁμοιόπλευρα διάγραμμα :

Τί ἐστιν ὁμοιοτέλεστον;

Ὅταν πολλῶν ὄντων ἀναλογιῶν τὰ ἔσχατα μεγέθη ὁμοιόπλευρα ὁμοιοτέλευτον.

ᾖ, διὸ μεγέθη πολλαπλασιαζόμενα ἀλλήλοις ἑκάστου ἐπὶ τὸν ἐφεξῆς ἐξ ἀνάγκης

ἐν τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ ἔσται τὰ ἔσχατα διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτῇ εἶναι ἀναλογίᾳ τὰ

ἡγούμενα τοῖς ἑπομένοις καὶ οὐδὲν διαφέρει τὸν ἔσχατον πολλαπλασιάσαι

ἐπὶ τὸν πρῶτον ἢ τὸν πρῶτον ἐπὶ τὸν ἔσχατον διὰ τὸ ἐναλλὰξ ἐν τῇ αὐτῇ

εἶναι ἀναλογίᾳ τὰ μεγέθη τοῦ ὁμοιοτελεύτου :

Τί ἐστιν ὁμοίωσις;

Ἰσότης καθ' ἓν ἕκαστον εἶδος ὁμοιοσχημόνων μεγεθῶν ἐν ἴσοις ὁμοίωσις.

πλήθεσι καὶ ἐν ἴσῳ λόγῳ πολλαπλασιασθέντων ἐν ἀλλήλοις ἑκάτερα ἑκατέροις παρὰ

τὸ ἀντιπεπονθὸς τῶν ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου

μὲν τῶν ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου μὲν τῶν

ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου μὲν τῶν ἀναλογιῶν

ἐν ἑκατέροις γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου μὲν τῶν ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις

γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου μὲν τῶν ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις γινόμενα

ἴσα ἀλλήλοις, ἐξ ἑκατέρου μὲν τῶν ἀναλογιῶν ἐν ἑκατέροις γινόμενα ἴσα ἀλλήλοις,

ἐξ ἑκατέρου μὲν

ἐστιν ὀξύμωρον·

ὀξύμωρον. ὀξύτης τοῦ δόξαν ὀξὺ ἡγοῦ παράπαν δύο λεγόμενα· ἐστὶ δὲ ὀξύμωρον συλλογισμὸς ἐξ ἐναντίων ἢ ἀντιφάσεων συνεστὼς ἀνοήτου δοκοῦντος σοφίαν, δώσεις αὐδάσεις, ἀφίλτατε φίλτατε, ἀλγεινὰ ἥδιστα ἐστὶ λόγων ἁμαυρωτὴς ὀξυμώρου παντὸς λογισμός·

ἐστὶ διόρθωσις·

προδιόρθωσις. ὅταν λέγωσιν ἀδόξαστα παραδόξως καὶ διορθούμεθα αὐτὸ ἐναργῶς λαμβάνοντες ἀκουσθὲν τοῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνο ἐβουλόμεθα ἐκφῆναι τοῦ λόγου·

ἐστὶν ἐπιλογισμός·

παλιλλογία. ὅταν δοκῇ κράτιστον ἀνάγκη ἐστὶν ἐπιλογίζεσθαι·

ἐστὶ παράδειγμα·

παράδειγμα. παράδειγμα δὲ λόγος ἐστὶν ὁμοιότητα δεικνὺς πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων ἢ ἔργων ἢ λόγων ἢ ἁπλῶς ὁτουοῦν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἢ χεῖρον ἢ ἴσως ἐπὶ τὸ παραινοῦντος τοῦ λόγου τὸ ὅμοιον ὅμοιόν ἐστιν ἐπὶ τὸ συμφέρον ἢ βλαβερὸν ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ βέλτιον ἢ ἴσως ἐπὶ τὸ παραινοῦντος τοῦ λόγου τὸ ὅμοιον ὅμοιόν ἐστιν ἐπὶ τὸ συμφέρον ἢ βλαβερὸν ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ βέλτιον ἢ ἴσως ἐπὶ τὸ παραινοῦντος τοῦ λόγου·

ἐστὶ παραβολή·

παραβολή. παραβολὴ δὲ λόγος ἐστὶν ὁμοιότητα δεικνὺς τῶν ἐκτὸς ἐπὶ τὸ ἐντὸς ἢ τῶν ἐντὸς πρὸς ἀλλήλους ἢ τῶν ἐκτὸς πρὸς ἀλλήλους ἢ τῶν ἐντὸς πρὸς τὸ ἐκτὸς ἢ τῶν ἐκτὸς πρὸς τὸ ἐντὸς·

περιαλλητικ.

παλειψις.

[illegible] ἐπὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

πλεοναστικά.

πολύπλωτον.

ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΔ· λέγω ὅτι ἡ ΑΔ ἐφάπτεται τοῦ κύκλου.

Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου καὶ ἔστω τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΑΕ, ΕΔ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΑΕ ἐπὶ τὸ Ζ.

Ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΔ τῇ ΒΓ ἴση ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἡ ΑΒ τῇ ΑΓ ἐστιν ἴση, δύο δὴ αἱ ΑΒ, ΑΔ δυσὶ ταῖς ΑΓ, ΑΔ ἴσαι εἰσίν· καὶ βάσις ἡ ΒΔ βάσει τῇ ΓΔ ἐστιν ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΑΔ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΓΑΔ ἐστιν ἴση. ἐπεὶ οὖν ἡ ΒΑ τῇ ΑΓ ἐστιν ἴση, κοινὴ δὲ ἡ ΑΕ, δύο δὴ αἱ ΒΑ, ΑΕ δυσὶ ταῖς ΓΑ, ΑΕ ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΑΕ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΓΑΕ ἐστιν ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΒΕ βάσει τῇ ΓΕ ἐστιν ἴση. ἀλλὰ ἡ ΒΕ τῇ ΕΖ ἐστιν ἴση· καὶ ἡ ΓΕ ἄρα τῇ ΕΖ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ ἐστιν ἴση. ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ ἐστιν ἴση, καὶ ἡ ΑΕ ἄρα τῇ ΕΖ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ΑΕ

τοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ γὰρ ἐὰν ἐν τῷ βαπτίσματι ἡ δοκῇ τις ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ὅμως ἐκ τῆς ἁγίας ἀφέσεως ἀπολαμβάνει τὴν ἁμαρτίαν· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τὸ βάπτισμα λαμβάνῃ, οὐκ ἔστιν ἐκ τούτου ἄφεσις ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ μένει ἐπ' αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἐπειδὴ οὐκ ἐν πίστει ἐλήφθη τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ἐν ὑποκρίσει καὶ δόλῳ ἐδόθη καὶ ἐλήφθη· ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία· ἐὰν δὲ ἐν πίστει τις λάβῃ τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων, οὐκ ἔστιν ἐν τούτῳ ἁμαρτία· ἀλλὰ μένει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν μετανοήσῃ καὶ ἐξομολογήσηται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ· ἐὰν δὲ μὴ μετανοήσῃ, ἀλλὰ ἐπιμένῃ τῇ ἁμαρτίᾳ, οὐκ ἔστιν ἐν τούτῳ ἄφεσις ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ μένει ἐπ' αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν μετανοήσῃ καὶ ἐξομολογήσηται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ἐπὶ τὸν θεόν·

πρόσωπα πανήθος.

Ἐν δὲ δύο ἄξονες γωνίαν ἐμποιοῦσιν, ἐπιπέδους γωνίας ἐμποιοῦσιν ἴσους, εἰ ἐπίπεδον γωνίαν ἐμποιοῦσιν πρὸς τῷ κορυφῇ· ἀδιαίρετα ἄρα ἐστὶν ἀλλήλοις τὰ ἐπίπεδα τῶν γωνιῶν, ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ ἐπίπεδα τῶν γωνιῶν ἐστιν·

πεδία.

Ἐὰν ἐπὶ ἄξονος τοῦ ἄξονος ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπίπεδα ἐπιπέδοις ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιπέδοις ἴσα ἐμποιῇ γωνίαν, καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ ἐπίπεδα τῶν γωνιῶν ἐστιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ ἄξονος τοῦ ἄξονος ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπίπεδα ἐπιπέδοις ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιπέδοις ἴσα ἐμποιῇ γωνίαν, καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ ἐπίπεδα τῶν γωνιῶν ἐστιν·

πλάσιαι.

Ἐὰν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου δύο εὐθεῖαι γραμμαὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιπέδου ἐπιπέδῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἴσα ἐμποιῶσιν γωνίαν πρὸς

ἐ δε Μ᾽ πᾶδ᾽ αἰδρα᾽ αἰθναῖ᾽ λόγων μπαιδε᾽ ἐλγων δ᾽ παιδ᾽ εὐσεβ᾽
πεζῶν πᾶδ᾽ ἐδ᾽ ἐδ᾽ ἐγὼ ἀνάθεσ᾽ πᾶδα᾽. χρεῖαν ἔχεσθον ἐδ᾽ ἐγὼ
ἔστ᾽ ἔσ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ;

παριμβολή. ΟΧ᾽ δε πᾶδ᾽ ἔχω ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἔστ᾽ ἔσ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ;

πᾶσ᾽ ἐνθεσις. λέγω ἐν᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἔστ᾽ ἔσ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ;

πᾶσ᾽ θμολο- ΟΧ᾽ δε πᾶδ᾽ ἔχω ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
για. ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἔστ᾽ ἔσ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ;

πᾶσ᾽ ποιΐ- ΟΧ᾽ δε πᾶδ᾽ ἔχω ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἔστ᾽ ἔσ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ;

πᾶσ᾽ θμοσ. Ὅ᾽ δε πᾶδ᾽ ἔχω ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ
ἐδ᾽ ἐγὼ ἐδ᾽ ἐγὼ

πόλις.

Τί ἐστι πόλις;

Πόλις ἐστὶν ἡ ἐκ πλειόνων οἰκιῶν συναγωγὴ αὐτάρκη τὸν ἅπαντα βίον περιεχουσα, ἢ ἐκ πλειόνων κωμῶν συναγωγή· αὐτάρκης δὲ βίος ἐστὶν ὁ πρὸς ἅπασαν ἀναγκαίαν χρείαν ἱκανός.

πολίτης.

Τί ἐστι πολίτης;

Πολίτης ἐστὶν ὁ μετέχων τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ κρίνειν καὶ ἄρχειν κατὰ μέρος, ὡς ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς πολιτείας δῆλον.

πνεῦμα. + ὄρεξις ἁπλοῦ.

Τί ἐστι πνεῦμα;

Πνεῦμα ἐστὶν οὐσία λεπτὴ καὶ ἀόρατος, ἡ τὸν ἀέρα διὰ τῆς ἀναπνοῆς εἰσιοῦσα, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν τὴν ἐκ τῆς καρδίας ἐκπεμπομένη.

πρόθεσις γραμ.

Τί ἐστι πρόθεσις;

Πρόθεσις ἐστὶ μόριον λόγου ἀκλιτον τὸ προτασσόμενον ἄλλων μορίων λόγου κλιτῶν καὶ ἀκλίτων, καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διάστασιν ἐργαζόμενον.

πρόταξις.

Τί ἐστι πρόταξις;

Πρόταξις ἐστὶ τὸ τῶν μερῶν τοῦ λόγου ἐν τῇ συντάξει κατὰ τὴν φύσιν ἐπὶ τὸ πρῶτον τεθῆναι.

πολύπτωτα.

Τί ἐστι πολύπτωτα;

Πολύπτωτα ἐστὶ τὰ ἐπὶ πλείονας πτώσεις κλινόμενα, ὡς τὸ ἄνθρωπος· ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἄνθρωπον, ἄνθρωπε, ἀπ' ἀνθρώπου.

περὶ προσ-
ῳδίας.

περὶ πνευ-
μάτων.

περὶ τόνων.

πολιατολογία.

συνεφή.

σωφροσύνη.

Τιτ. β. 2.

ἀφ δὲ ὑποστατικὰ χοῦ δεκτικὸν - ἀλλ' ἐχόμενα ἀπ' ἀλλήλων ἐστὶν
ἀνάγκη ἀφ' ἑνὸς ἀρχομένους διέξοδον ἔχειν. ~

ἐξ ὑποστατικοῦ

συμπλοκή· ὅλως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀπὸ ἑνὸς ἀρχομένων ἐξ ἑνὸς μὲν ἀρχόμενον
ἀδύνατον τὴν ἀπ' ἀλλήλων ἐλάττω εἶναι τῆς ἐξ ἀμφοτέρων συμπλοκῆς. ~

ἐξ ὑποστατικοῦ

σύγχυσις. ἐπὶ δὲ τῶν ἀσυγχύτων ἕνωσιν μὲν ἀδύνατον ἀλλήλων γενέσθαι. ~

ἐξ ὑποστατικοῦ

ἕνωσις· ἀλλὰ μὴν ἀλλήλων ἐστὶν ἀσύγχυτα· ἐπεὶ καὶ ἀνάγκη ἕνωσιν
ἕνωσις. ποιεῖν ἀλλήλων· εἰ δὲ μὴ ἐστὶν ἕνωσις ἀλλήλων οὐδὲ ἀσύγχυτα· ἀνάγκη γὰρ
ἐν ἑνὶ εἶναι τὰ ἑνούμενα· ἐν ἑνὶ δὲ ὄντα ἢ ἓν ἔσται ἢ ἐν ἑνὶ ἔσται
ἀσύγχυτα· ἐν ἑνὶ δὲ ὄντα ἓν ἔσται· ἓν δὲ ὄντα οὐκ ἔσται ἕνωσις· ἀνάγκη
ἄρα τὰ ἑνούμενα ἀσύγχυτα ἐν ἑνὶ εἶναι. ~

συγχώρη- ἐξ ἀσυγχύτων

σις. ἀλλὰ μὴν ἀσυμπλοκὰ συγχωρεῖται ἐκ τῶν ἀσυγχύτων ἐπὶ τῶν ἀσυμπλοκῶν·
καὶ οὐδὲν ἀδύνατον ἐκ τῶν ἀσυγχύτων ἀσυμπλοκὰ εἶναι. ~

ἐξ ὑποστατικοῦ

ἕνωσις· ἐὰν ἐκ μόνων ὑποστατικῶν ἡ συμπλοκή, ἐξ ὧν ἕκαστον μόνον ἐστὶν
καθ' αὑτὸ ὑποστατόν. ~

ἐξ ὑποστατικοῦ

ὑποστασις· ἀλλὰ μὴν ἐκ μόνων ὑποστατικῶν ἐστὶν ἡ συμπλοκὴ ἐξ ὧν ἕκαστον καθ' αὑτὸ
ὑποστατόν ἐστιν· ὑποστατὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν συγκείμενον.

(2)

-δοκήσαι ἐξ[ε]ῦρε πᾶσι· ἐγὼ δ' οὐδέν[ω] ἧσσον·

Ὑπείρωσις.

Ὑπέρβασις· ἡ

Ὑπερβατόν·

Ὑπερβολή·

Ὑπερβολικόν·

Ὑπέρθεσις· ἡ

Ὑπερθετικόν·

Ὑπέρκειμαι· ἐπικρατῶ· ὑπερέχω· ὑπερβάλλω· ὑπερτερῶ· ὑπερισχύω· ὑπερφέρω· ὑπερφρονῶ· ὑπερηφανῶ·

Ὑπερκόπτω· ὑπερβαίνω· ὑπερπηδῶ· ὑπερβάλλω· ὑπερτείνω· ὑπερφέρω· ὑπερπίπτω· ὑπερπετῶμαι· ὑπερίπταμαι· ὑπερπέτομαι· ὑπερίσταμαι· ὑπερβαίνω· ὑπερπηδῶ· ὑπερβάλλω· ὑπερτείνω· ὑπερφέρω· ὑπερπίπτω· ὑπερπετῶμαι· ὑπερίπταμαι· ὑπερπέτομαι· ὑπερίσταμαι·

Ὑπερκόπτω

Ὀλίγα δὲ δοκοῦντα λέγειν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦτο δηλοῖ·

ἀνδρῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐμπρῆσαι ἔμελλον· καὶ ἔφθασεν καὶ
ἐπὶ τὴν ἄκραν ἀναβὰς ἐξελιπάνθη· καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν
κρημνὸν τὸν ἐπὶ θαλάσσης κείμενον· καὶ ἔστιν οὗτος κρημνὸς
ὑψηλός, δύσβατος πανταχόθεν καὶ ἀπόκρημνος· ἐνταῦθα
ἐξ ἀπροόπτου ἐξέπεσεν, ἔνθα οὐδεὶς ἐπεδήμησεν ἄνθρωπος
ἐκείνου πρότερον· ἐκεῖ δὲ ἐπιβὰς ἐν ὀλισθηρῷ τόπῳ καὶ
ἐπὶ πολὺ ἐκεῖσε ἑστηκὼς ἐν ἀπορίᾳ ἦν ὅπως ἐκεῖθεν
ἀπέλθοι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν ἄλλως ἐκεῖθεν ἀπελθεῖν, ἐπὶ τὸν
ἕτερον κρημνὸν ἐπεβάλετο· καὶ ἦν ὁ κρημνὸς οὗτος
ἐπὶ τὴν ἑσπέραν τετραμμένος· καὶ ἐπὶ τὸν κρημνὸν
ἐπιβὰς ἐν ἀπορίᾳ ἦν ὅπως κατέλθοι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν
ἄλλως κατελθεῖν, ἐπὶ τὸν ἕτερον κρημνὸν ἐπεβάλετο·
καὶ ἦν ὁ κρημνὸς οὗτος ἐπὶ τὴν ἑσπέραν τετραμμένος·
καὶ ἐπὶ τὸν κρημνὸν ἐπιβὰς ἐν ἀπορίᾳ ἦν ὅπως κατέλθοι·
ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν ἄλλως κατελθεῖν, ἐπὶ τὸν ἕτερον κρημνὸν
ἐπεβάλετο· καὶ ἦν ὁ κρημνὸς οὗτος ἐπὶ τὴν ἑσπέραν
τετραμμένος· καὶ ἐπὶ τὸν κρημνὸν ἐπιβὰς ἐν ἀπορίᾳ ἦν
ὅπως κατέλθοι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν ἄλλως κατ

ὑπὸ λιγυρῶν διαπεσόντος γ' ἐναντίων ὑφ' ἓν ἀνεμῶν χαλεπῶν τε-
ἰναδὲ ἡδίστων καὶ ὑγιεινοτάτων ἐσοχετεύσαντος μικρὸν ἐπὶ ἀνθρώπου
ὀφθαλμοῦ ἐφεστῶτος δὲ αὐτοῦ ἀφθαλμιῶντος καὶ ἐπὶ χρόνῳ ἱκανῷ
μεθ' ὃ δὴ ἐνίων ἀνθρώπων χαλεπῶς ἐχόντων ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆναι δὲ
διὰ ταχέων ἐκ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας. ἐνταῦθα καὶ ἐγὼ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου
τοῦ ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπιστὰς ἐπεσκόπουν καὶ ἐπεμελούμην. καὶ δὴ ἐξυρῶν
τὰς τρίχας ἐφεξῆς ἀνθρώπου τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐπιπολάζοντος. ἔστι δὲ ἐξυρῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιπολάζοντος
ἐξ ὀλοκλήρου ἀφῆ ἐξ ἐπιφανείας ἀμφὶ τὰ μεγάλα τοῦ ὀφθαλμοῦ
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπιφανείας. ἐπὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὰ μικρὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ
ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐπιπολάζοντι

9 sm

γενικὸν ἐρώτησον πρῶτον μὲν ἐὰν ἔστιν πρᾶγμα ἀληθινόν·
πρῶτον δὲ τὴν ὕλην·

Διὰ τί χάλκεα τὰ ἀγάλματα λέγεται γίνεσθαι;

Ἢ ὅτι παλαιοὶ ἐδόκουν ἐξ ἀνάγκης τὰ πρωτουργὰ ἔργα ἀφ' ὧν πολεμικὰ ὅπλα κατεσκευάζοντο, οἷόν τε ἦν ἐκ τούτου ἄλλα ποιεῖν πρότερον· οὗτοι δὲ ἐκ χαλκοῦ ἔτυπτον ἕως ἀνάγκη ἐξέλιπε χαλκουργικὰ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ· ἔπειτα δὲ ἐπὶ τὸ ἄλλο ὑλικὸν παλαιότερον ἀνάγκη ἦλθε καὶ ἐπὶ τὸν λίθον καὶ ξύλον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἱεροῖς ἐν Ἀθήναις ἔστιν ἰδεῖν ξύλινα ἀγάλματα· καὶ ὅτι ἐκ τούτων ἐποιοῦντο ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ῥᾴδιόν ἐστιν ἰδεῖν ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν· ἐν αἷς ἐστιν ἰδεῖν ὅτι ἐκ τούτων ἐποιοῦντο· καὶ ἐν Ἀμύκλαις ἐστὶν ἰδεῖν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων ἐκ τούτων ὄντα

εαν χρέων εξαυλής· χρησμοὶ αὐτοῖς χρῆσι τῶν θεσπιῳδῶν
ναι· ἢ δι' ὀνείρου φόβητρα ἐπιπέμψας ἀπέλθῃ· καὶ ἐγένετο
ἢ καὶ πληγὰς ἐπ' αὐτῷ δίκην ἢ διὰ ἀγαθοῦ τύχην γενέσθαι· ἢ
αὐτὸς· καὶ ἡδέως τοῖς τοιούτοις· ὥσπερ μυθεύεται· καὶ ἀπὸ τῆς
ναστασιν· ὀφρα αὐτὸν ἐπιτρέψῃ ἀφροδίτῃ· ἐπιθυμῆσαι ἔρωτος ἀν-
πούσης· ἢ τοῦ ἀποσφάγματος χρῆσθαι· καὶ ἐφεστῶτα· ὑδρία
ναστασιν· καὶ ἀσφαλοῦς ἢ τοῦ ἀνδρὸς παρεῖναι· ἐπὶ τοῦ ἔρωτος
σφαγιάζεσθαι· καὶ ἡ ἀποθεσία· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστῆναι
ἡμέρας· καὶ ἡ τῶν ἀποκειμένων παραμονή· ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς
ἔρωτος· ἢ τοῦ ἀποκειμένου· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστῆναι·
σου χρεὼν ἐκ τῆς ἑστίας·

ὑποθυόντι· Χαίρεσθαι καὶ ἀπὸ τῆς ἑστίας ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἑστίας ἀνα-
στῆναι· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·
ἢ δεινὴ μεγάλη θεσπῳδὸς· πολὺ ἐδήλωσεν· ὅτε βάκις μόνος ἐπὶ
ἢ σου χρεὼν· διὰ χαλεπὸν ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἑστίας ἀναστῆναι· ἢ
ἢ ἐκ τῆς· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ
ἢ ἐκ τῆς ἑστίας ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·
ἢ ἐκ τῆς ἑστίας ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·
ἢ ἐκ τῆς ἑστίας ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·
ἢ ἐκ τῆς ἑστίας ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·

θεσπῳδὸν· ἐξαναστῆναι· ὁ θεσπῳδὸς· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστῆναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρωτος·

γαλα δε λεγουσι τα λαμβανομενα απο γης ιδατος ει
με λιμνης γινομενα· παρα δε τοις υδατοσκοποις εξεταζεται κατ υδατοσκοπικοι
αναγκαιως· κατα δε τους ιατρους ου σφοδρα· και γαρ κατα τους αναφορικοι.
ιατρους εστιν εξεταστεον, ταχυ μεν δι ολιγης αναβολης δοκιμαζομενα ομοιοπαθικοι.
φαινεται· βραδυτερας δε δοκιμασιας δεομενα· ου μονον δε
τη ποσοτητι, αλλα και τη ποιοτητι· διαφερει γαρ πολυς ως τα αυτα
τη αυτου· και ο αυτος εν χρονω διαφορω πολλακις· ενιαυτω
γουν η εξαμηνω ου μονον ο θερινος χειμερινου γινεται διαφορος
χειμερινος γαρ, ταπεινος ων τη φυσει· και λιτος τη δυναμει· ου
τη αυτου δε τουτου γινομενου θερινος αυτος γινεται· αυξεται αυξησις.
γουν και γιγνεται παχυτερος· και ιλυωδεστερος· και μαλλον
τρεφει· και ου μονον τουτο· αλλα και ο αυτος ων τη ποσοτητι
και τη ποιοτητι· ου τα αυτα τοις αυτοις πασι φαινεται· αλλα
τοις μεν ηδιων· τοις δε ηττον· τοις δε ουδε καθολου· ουδε γαρ
ταυτον ανθρωπος και ανθρωπος· ουδε ταυτον ανθρωπος και
ανθρωπος· ουδε ταυτον ανθρωπος και ανθρωπος· ουδε ταυτον
ανθρωπος και ανθρωπος· ουδε ταυτον ανθρωπος και ανθρωπος·

[illegible]

[illegible]

σωμείου. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

ἵνα τὸν μνηστῆρα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀποκτείνασα πολέμου γενομένου ἐξ
ὧν δὲ καὶ πόλεμος ἐγένετο, καὶ διαφθορὰ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ
στρατοῦ ἀκμαίου ἀξιομάχου δὲ καὶ πολέσιν ἀνθρώποις καὶ πόλεσιν
καὶ ἐθνεσιν ἐπιφανοῦς. ἐπεὶ τοῦθ' ὅσα ἐγγενέσθαι εἰώθασιν ἐκ τοιούτου
πολέμου ἅπαντα ἐγένετο ἐπὶ τούτοις :-

ἵνα δὲ ἐκ τοῦ δόμου τοῦ ἀμφιτρυωνιάδου ἐξαμαχέσωσιν ·

ἀμφιτρυωνιάδης ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀμφιτρύωνος γίνεται · καὶ ἀλκμήνης
γυνὴ ἐγένετο · καὶ ἀμφιτρύων ἐκ τοῦ ἀλκαίου καὶ ἀστυδαμείας
γυναικὸς ἐγένετο · καὶ ἀστυδάμεια ἐκ τοῦ ἀκάστου καὶ ἀναξιβίας
τῆς πελίου θυγατρὸς · οἱ δὲ ἀστυδάμειαν τὴν ἀκάστου καὶ ἑκάβην
ἕν φασιν εἶναι πρόσωπον καὶ ἀστυδάμειαν μὲν ὑπὸ τοῦ ἀκάστου
γαμεθεῖσαν ἐκ τοῦ ἀκάστου τεκνῶσαι παῖδας δύο ἄρδυν καὶ μενά-
λιππον · ἑκάβην δὲ ὑπὸ τοῦ πριάμου γαμεθεῖσαν ἐκ τοῦ πριάμου
τεκνῶσαι παῖδας μὲν πεντήκοντα, θυγατέρας δὲ ἑκκαίδεκα · ἐκ δὲ
τοῦ ἀπόλλωνος τεκνῶσαι τὸν ἴλιον καὶ τρῶα καὶ κύκνον τὸν ἐν
ἄργει · ἐκ δὲ τοῦ ἑρμοῦ τεκνῶσαι τὸν ἐχέκλεω καὶ ἐρυθρὸν καὶ
ἐκ τοῦ ἀρεως τεκνῶσαι τὸν ἔνυον καὶ τὸν ἐνυαλίωνα καὶ ἐκ τοῦ
ἡφαίστου τεκνῶσαι τὸν ἀδραστον καὶ ἀγαμέμνονα καὶ μενέλαον ··
καὶ δαναὸν καὶ ἀντιφάτην καὶ πολυδώρους καὶ ἀστυάνακτα καὶ
ἐξαμβρίαν καὶ ἀστυδάμειαν καὶ ἀναξιβίαν καὶ ἀστυόχην καὶ
ἀστυδάμειαν καὶ ἀναξιβίαν καὶ ἀστυόχην καὶ ἀστυδάμειαν καὶ
ἀναξιβίαν καὶ ἀστυόχην καὶ ἀστυδάμειαν καὶ ἀναξιβίαν καὶ
ἀστυόχην

ἀναπαύσεται. καταπαύσεις σου τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃς αὐτούς.

ἀπώλειαν. καὶ ἀπώλειαν καὶ ἀφανισμὸν καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτούς, καθάπερ ἐλάλησέ σοι κύριος ὁ θεός σου.

ἀπολοῦνται. μὴ ἀπολοῦνται ἔθνη ἕνεκεν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἕνεκεν τοῦ ἀσεβεῖν αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου;

ἀπολοῦνται. ἀπολοῦνται ἕνεκεν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἕνεκεν τοῦ ἀσεβεῖν αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

ἔχειν, ἐὰν μὴ ἀλλ' ἀπὸ τῆς γραφῆς ἀφορμὴν λαμβάνῃ τοῦ λόγου καὶ
τὰ ἐναντία ἀπαντᾷ· διαμαχόμενα δὲ ἀλλήλοις ἀναιρεῖ τὸ
κρατοῦν· διὸ ἔστιν ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ καὶ ἐν οὐδετέροις
ἀλλ' ἐν ἑκατέροις ἀληθῆ καὶ ψευδῆ· ἐν ἀμφοτέροις μὲν
ἀληθῆ, ὅταν ἐν ἑκατέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ ἐν
ἑκατέρῳ εὑρίσκηται· ἐν οὐδετέροις δὲ ἀληθῆ, ὅταν
ἐν ἑκατέρῳ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται·
ἐν ἑκατέροις δὲ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ, ὅταν ἐν μὲν τῷ
ἑτέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται, ἐν δὲ
τῷ ἑτέρῳ τὸ ψεῦδος· ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τὸ ἐναντίον
ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται· ἐν ἑκατέρῳ δὲ τὸ ἐναντίον
ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται, ὅταν ἐν ἑκατέρῳ τὸ
ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται·
ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητεῖται
καὶ εὑρίσκεται· ἐν ἑκατέρῳ δὲ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ
ψεῦδος ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται, ὅταν ἐν μὲν τῷ
ἑτέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται, ἐν δὲ
τῷ ἑτέρῳ τὸ ψεῦδος· ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τὸ ἀληθὲς καὶ
τὸ ψεῦδος ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται· ἐν οὐδετέροις
δὲ ἀληθῆ, ὅταν ἐν ἑκατέρῳ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται
καὶ εὑρίσκηται· ἐν ἑκατέροις δὲ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ,
ὅταν ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ
εὑρίσκηται, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ψεῦδος· ἐν ἑκατέρῳ
γὰρ τὸ ἐναντίον ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται· ἐν
ἑκατέρῳ δὲ τὸ ἐναντίον ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται,
ὅταν ἐν ἑκατέρῳ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται
καὶ εὑρίσκηται· ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ
ψεῦδος ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται· ἐν ἑκατέρῳ δὲ
τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται,
ὅταν ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ
εὑρίσκηται, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ψεῦδος· ἐν ἑκατέρῳ
γὰρ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητεῖται καὶ
εὑρίσκεται· ἐν οὐδετέροις δὲ ἀληθῆ, ὅταν ἐν
ἑκατέρῳ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται·
ἐν ἑκατέροις δὲ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ, ὅταν ἐν μὲν τῷ
ἑτέρῳ τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῆται καὶ εὑρίσκηται, ἐν δὲ
τῷ ἑτέρῳ τὸ ψεῦδος· ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τὸ ἐναντίον
ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται· ἐν ἑκατέρῳ δὲ τὸ
ἐναντίον ἐπιζητεῖται καὶ εὑρίσκεται, ὅταν ἐν
ἑκατέρῳ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπιζητῆται καὶ

ἡδονὴν γίνεσθαι· τοιγαροῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀναγκαῖον εἶναι τὰς μὲν
ἀναγκαίους τὰς δὲ οὐκ ἀναγκαίους· τῶν δὲ ἀναγκαίων τὰς μὲν πρὸς
εὐδαιμονίαν τὰς δὲ πρὸς ἀοχλησίαν τὰς δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν· τῶν δὲ
οὐκ ἀναγκαίων τὰς μὲν πρὸς τὸ εὖ διάγειν τὰς δὲ πρὸς τὸ ζῆν μόνον·
τὰς δὲ πρὸς τὸ ζῆν μόνον ἐπιθυμίας ἀναγκαίας οὔσας ἐπὶ τὸ φύσει
ἀγαθὸν ἐκφέρειν· ἀναγκαῖον γὰρ ἐστὶ τὸ ἀοχλησίαν ἔχειν τοῦ σώματος
καὶ τὴν ψυχὴν διὰ ταῦτα· τοῦ γὰρ εὖ ζῆν ἐστὶ τὸ ταῦτα ἔχειν· ἐπεὶ
καὶ τὸ μὴ ἀοχλησίαν ἔχειν τοῦ σώματος καὶ τὴν ψυχὴν ἀλγηδόνα
ἐστίν· ἀλγηδόνος δὲ καὶ ἡδονῆς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς
ἀλγηδόνος καὶ ἡδονῆς ἐπιθυμία· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ ταύτην ἡμᾶς ἡ ἐπιθυμία
ἐπὶ πᾶσαν ἀγαθὸν ἐκφέρει κρίσιν· ἐφ' ἣν ἐκφερόμενοι τὴν ἐπιθυμίαν
ἡμῶν ἐκβαλοῦμεν καὶ τὴν κρίσιν ἐπὶ τὴν τῶν ἀδήλων ἀναφορὰν
ἀνάξομεν· ἔτι γὰρ καὶ τὴν ἡδονὴν ἐπὶ τὴν ἀλγηδόνα ἀναφέρομεν
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἐπεὶ καὶ ἀγαθὸν ἡδονὴν ἔχομεν κριτήριον
ἀλγηδόνα δὲ φεύγομεν κακόν· ταῦτα δὲ ἐπὶ τῶν ἀδήλων ἀναφέρομεν
ἐπὶ τὸ ἐπιβάλλον ἕκαστον· ἔτι τε ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως ἀρξάμενοι καὶ
τῶν παθῶν ἐπὶ τὰ ἄδηλα ἐλθόντες ἐπὶ τὰς ἐννοίας ἐλθεῖν δυνάμεθα·
ἔχομεν γὰρ τὸν νοῦν ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων τυπωθέντα τὸν λόγον τοῦ
ἐπὶ πολλοῖς ἐναργῶς ἐπινοεῖσθαι· ὃν χρὴ νομίζειν εἶναι τὸν τοῦ
ὀνόματος ἐπιβαλλόντως ἔχοντα τύπον· ἐφ' ὃν ἀναφέρομεν τὰς
ἐπιβαλλούσας ἐπιβολὰς καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς ἐπὶ τῶν ἀδήλων·
ἐπεὶ τοῦτο γε ἐστὶν ἐφ' ὃ πᾶσα ἡ ἀπόδειξις ἀναφέρεται· ἔτι τε
τὸ πρῶτον ἐννόημα ἑκάστης λέξεως ἐναργὲς ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν
ἐζητοῦμεν τὸ ζητούμενον εἰ μὴ πρότερον ἐνοοῦμεν ὥσπερ τὸν
τύπον τὸν ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος· οὐκ ἔστιν οὖν οὐδὲ τὰ ἄδηλα
ἐπινοεῖν ἄνευ τοῦ πρότερον τὰ ἐναργῆ ἐπινοεῖν· ἐπὶ γὰρ τὰ
ἐναργῆ ἀεὶ τὰ ἄδηλα ἀναφέρεται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἄδηλα ἐπιβάλλοντα
ἢ μὴ ἐπιβάλλοντα ἐπιβολὴν ἔχειν οὐκ ἂν ἐδοξάζομεν· ἐπὶ τούτοις
δὲ καὶ τὸ ἐναργὲς ἐπιβάλλοντα ἢ μὴ ἐπιβάλλοντα ἐπιβολὴν ἔχειν
οὐκ ἂν ἐδοξάζομεν· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ τὸ ἐναργὲς ἐπιβάλλοντα ἢ μὴ
ἐπιβάλλοντα ἐπιβολὴν ἔχειν οὐκ ἂν ἐδοξάζομεν· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ
τὸ ἐναργὲς ἐπιβάλλοντα ἢ μὴ ἐπιβάλλοντα ἐπιβολὴν ἔχειν οὐκ ἂν

σεσημασμένα μετὰ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως καὶ ἀκριβείας πολλῆς γεγονότων αὐθις
ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου ἐξάρχου, μετὰ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως γενομένης ὑπὸ τῶν
ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγέντων ἀρχόντων ἐξαιρέτως καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους
ἐλθόντων ἱερομονάχων καὶ ἀρχιμανδριτῶν, ἐπιδόντων καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ
καὶ μοναστηριακὰ δίπλωμα, ἐφ' οἷς ἐκρίθησαν ἄξια τῆς ἁγιωσύνης
καὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιστασίας τοῦ ἁγίου ὄρους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν
ἐπιδοθέντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν διπλωμάτων
καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἐφάνη ὅτι ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων διπλωμάτων
ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἐφάνη ὅτι ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων
διπλωμάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἐφάνη ὅτι ἐκ τῶν
ἐπιδοθέντων διπλωμάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἐφάνη
ὅτι ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων διπλωμάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν
ἐφάνη ὅτι ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων διπλωμάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ
μοναστηριακῶν

ὑπόθεσις
ἀναίρεσις:
ἀπόδειξις.
ἀπόδειξις.

αδοξίαν δίκος ψηφιζόμενα δικηλογούμενον ωσ αξιοπίστως
δίκαιον πολιτευόμενος. οι δε δόξαν ου ζητούντες
λαμπρα και λυπηρα αδοξιαν φεύγουσιν οι πολλοι
τοιαυτη δε η του δοκειν μεγιστη. διοπερ και τους
δικαιους αυτη τους δοκουντας πολιτικους αξιωτεχνα
τους δε κακους ουδε τους δοκουντας ουδεις αξιοι
πολλακις ουν τους δικαιους ουκ αν δικαιους
ειναι δοκειν ουδε τους κακους μη δοκειν
μαλλον. και αρχας αρχειν ου φασι δειν. ουτε γαρ
ευεργετησαι δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι
ουδε δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι δυνησεται
ουδεις ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ
ευεργετησαι δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην
ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι δυνησεται ουδεις ουτε
κολασαι ουδε δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι
δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην ασκησαι.
ουτε γαρ ευεργετησαι δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι
ουδε δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι
δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην
ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι δυνησεται ουδεις
ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ
ευεργετησαι δυνησεται ουδεις ουτε κολασαι ουδε
δικαιοσυνην ασκησαι. ουτε γαρ ευεργετησαι δυνησεται
ουδεις ουτε κολασαι ουδε δικαιοσυνην ασκησαι.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐθνικὰς ἐκκλησίας πολλὰς κατηχουμένους ὄντας ἐξηφανισμένας ἐν
μεγάλῃ δουλείᾳ ὄντας ὑπὸ βαρβάρων ἀγομένους ἢ
ἐξόδους ἐποιήσατο ἐπὶ βαρβάρους ἐπὶ βουλγάρους ἐπὶ ἀσιάνους ἐπὶ
φαναρίους, ἐπανῆλθε νίκην ἐπινίκιον ἀγαγόμενος, καὶ ἐν τοῖς
ἐκεῖσε λείαν ἐκ τῶν πολεμίων ἀναλαβόμενος καὶ ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανῆλθε
ἐκεῖσε ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος θεοδώρας ἐν τῷ ἱερῷ βήματι
ἔστησε, καὶ ἐκεῖσε ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκκλησιάσας τὸν λαὸν

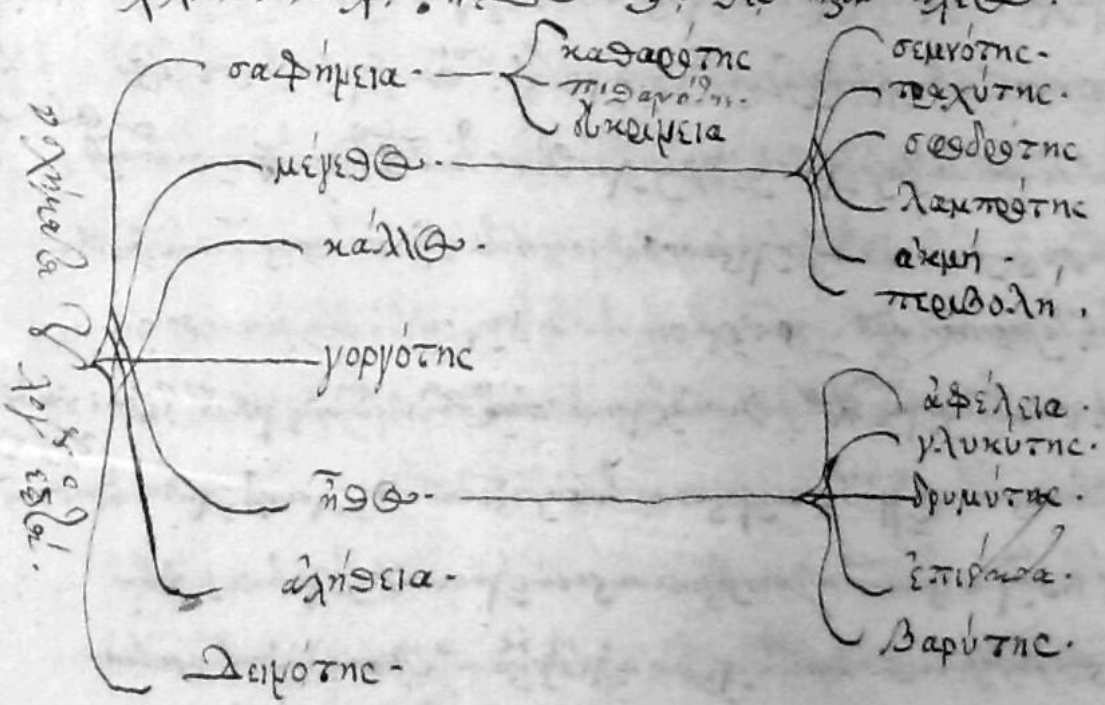
σαφήνεια
μέγεθος
κάλλος
γοργότης
ἦθος
ἀληθεια
δεινότης
καθαρότης
πιθανότης
δυκρίνεια
σεμνότης
ταχύτης
σφοδρότης
λαμπρότης
ἀκμή
περιβολή
ἀφέλεια
γλυκύτης
δριμύτης
ἐπιθανα
βαρύτης

[illegible]

[illegible]

[illegible]